

003
5261
ΕΛΛ 43
1880-1881
72

Ελληνισμός

Τιμή εκάστου φύλλου λεπτά 15. || Έκδίδεται δις τοῦ μηνός.

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ

Τιμή συνδρομῆς προπληρωτέα		Οὐδενὶ ἀποστέλλεται δωρεάν.	
Ἐν Ἀθήναις	Δρχ. ν. 4.	Δις τριβῶν μὴ ἀπάδουσαι τῷ σκοπῷ τοῦ φύλλου δημοσιεύονται δωρεάν.	
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις	" " 5.	Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.	
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	" " 8.		

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΘΗΝΗΣ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1880. — Αριθ. 1. — 41

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τὸ πρῶτον καὶ δεῦτερον φυλλάδιον ἀποσταλήσονται καὶ εἰς μὴ συνδρομητάς, οἵτινες, ἐὰν ἐπιθυμῶσι νὰ γίνωσι συνδρομηταί, ὀφείλουσι μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ 6' φυλλάδιου νὰ πέμψωσιν ἡμῖν τὴν συνδρομὴν τῶν, ἄλλως παρακαλοῦνται νὰ μᾶς ἐπιστρέψωσι τὰ φυλλάδια.

Χάριν τῶν περὶ τὰ νομικὰ ἀσχολουμένων ἐκ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου δημοσιεύοντες πραγματείας περὶ «Ἀγοραπωλησίας».

Ἐπεκράτησεν ἔθος οἱ νέαν ἐφημερίδα ἢ περιοδικὸν ἐκδίδοντες νὰ προτάττωσι τὸ πρόγραμμα αὐτῶν, ἤτοι τοὺς λόγους τοὺς παρακινουήσοντας αὐτοὺς ν' ἀναδεχθῶσι τὴν ἔκδοσιν ταύτης καὶ τὴν ὁδόν, ἣν σκοποῦσι ν' ἀκολουθήσωσιν. Ἡμεῖς καίπερ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν ἔργων ἡμῶν νὰ κριθῶμεν παρὰ τῶν ἀναγνωστῶν, ὅμως ἐπόμενοι τῇ συνηθείᾳ ταύτῃ θὰ εἴπωμεν δύο λέξεις.

Καὶ δὴ ὡς πρόγραμμα ἡμῶν, ὡς μόνον σκοπόν, πρὸς ὃν ἀεννάως θέλομεν τείνει, ἔχομεν τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἠθικὴν βελτίωσιν τοῦ λαοῦ, τῆς ζωοποιοῦ ταύτης παντὸς ἔθνους δυνάμει, θέλομεν μοχθήσει ὅπως ἐμπνεύσωμεν αὐτῷ τὸν ἔρωτα πρὸς τὴν παιδείαν καὶ

ἐργασίαν, ἀρετὴν καὶ εὐποιαν· τῇ βοήθειᾳ δὲ πολλῶν τῶν παρ' ἡμῖν λογίων καὶ σταχυολογούντες ἐκ ξένων περιοδικῶν καὶ συγγραμμάτων νὰ μεταδώσωμεν αὐτῷ πᾶν τὸ ἐπωφελές εἰς τὸν κοινωνικὸν καὶ πραγματικὸν βίον, πᾶν τὸ δυνάμενον καταστῆσαι τὸν βίον αὐτοῦ τερπνότερον, τὴν ἐργασίαν ἀνετωτέραν, πρακτικωτέραν, ἐπωφελεστέραν καὶ τελειωτέραν.

Πρὸς δὲ καταχωρίζοντες ὑπὸ τὸν τίτλον **Ἡκεδικὴ Βελτισοθήκη** τερπνάς καὶ διδακτικὰς διηγήσεις εἰς ὕψος ἀπλοῦν καὶ καταληπτὸν νὰ συντελέσωμεν πρὸς διάπλασιν τῆς εὐμαλάκτου τῶν παιδῶν καὶ νεανίδων καρδίας ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ λόγιον τοῦ **Ἰουλίου Σίμωνος**: «Ὁ καλῶς ἀνατρέφων παῖδα παρέχει τῇ πολιτείᾳ ἐντιμον πολίτην· ὁ καλῶς ἀνατρέφων κόρην ὀλόκληρον ἐντιμον οἰκογένειαν».

Ἄνελογίσθημεν τὰς δαπάνας καὶ τὰ παρομαρτοῦντα κωλύματα, ἀλλ' ἐλπίζομεν ἐπὶ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κοινοῦ, ὅπερ ἀπὸ τινος χρόνου ἤρξατο ἰδιαιτέραν μέριμναν καὶ προσοχὴν πρὸς πᾶν ἐμβριθὲς καὶ ἐπωφελές ἔργον ἀποδίδον, πρὸς δὲ καὶ ἐπὶ τὴν ἠθικὴν ὑποστήριξιν τῶν δυναμένων καὶ τῶν παρ' ἡμῖν λογίων, οἵτινες ἐσμέν βέβαιοι, θέλουσι σπεύσει νὰ τιμήσωσι τὰς στήλας τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ διὰ τῆς γραφίδος αὐτῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΘΕΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

Φιλτάτη ἀνεψιά!

Διὰ τῆς τελευταίας σου ἐπιστολῆς γνωστοποιούσά μοι ὅτι μετ' οὐ πολὺ γενήσῃ μητέρα, ἐζήτηεις συμβουλὰς τινὰς περὶ τῆς καταλληλοτέρας τοῦ σοῦ τέκνου ἀνατροφῆς.

Ἡ ἀγγελία αὕτη τὸ πρῶτον μ' ἐπλήρωσεν ἀφάτου χαρᾶς, εἶτα δὲ μικρὸν κατὰ μικρὸν παρελθούσης τῆς πρώτης ἐξάψεως ἐπεδόθη ἐν εἰς λαβύρινθον σκέψεων περὶ τῶν σοβαρῶν πρὸς τε τὴν φύσιν καὶ πολιτείαν καθηκόντων, ἅπερ ἀπὸ τῆς στιγμῆς τοῦ τοκετοῦ ἀναλαμβάνεις. Διανοήθη καὶ γὰρ κατὰ τι νὰ φανῶ χρήσιμος πρὸς σὲ καὶ ἀπεφάσισα δι' ὀλίγων γραμμῶν νὰ ἐπιχειρήσω νὰ καθοδηγήσω τὰ σὰ ἀσταθῆ βήματα ἐν τῇ δυσβάτῳ καὶ σκολιᾷ ἀτραπῷ τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων, ἣν, ὡς πιστεύω, εὐκόλως δύναμαι νὰ διέλθω τανῦν, ἅτε πεντάκις ὑπερβάσα αὐτὴν οὐχὶ μόνη ἀλλ' ἐκάστοτε χειραγωγούσα ἐν τῶν πέντε τέκνων μου.

Α'. Τροφὰὶ τῶν νεογνῶν.

Ἀρχομαι ἐκ τῶν τροφῶν τῶν νεογνῶν, ἐκ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἀντικειμένου, τοῦ ἀποβλέποντος πᾶσαν μητέρα καὶ συλλήβδην πᾶσαν οἰκογένειαν. Ἀπορρίψωμεν λοιπὸν πᾶν τὸ πλαστόν, τὸ ἀνθρώπινον καὶ ἀνέλθωμεν εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς τελειότητος, τὴν φύσιν. Ἐξετάσωμεν κατὰ πρῶτον τὸν ἄνθρωπον ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ κατοικίδια ζῷα, πρὸς ἃ κατὰ τὴν φυσικὴν ἔποψιν, αὐξήσιν καὶ τελείωσιν τοῦ ὀργανισμοῦ μεγίστην ὁμοιότητα καὶ ἀναφορὰν ἔχει. Ἐρευνήσωμεν δὲ πῶς ἡ κύων, ἡ γαλῆ διατρέφει τὰ νεογνά αὐτῆς καὶ πολυτιμοτάτας ἐκ τῆς παρατηρήσεως ταύτης ἀρυσθησόμεθα ὀδηγίας. Παρατηρητέον ἐν πρώτοις ὅτι παρὰ τοῖς ζῷοις τούτοις δὲν ὑπάρχει ἡ ἐλαχίστη ὑπάρχει ἡ θνησιμότης τῶν ἀρτιγενῶν, ἐνόσω ὁ ἄνθρωπος δὲν παρεμβαίνει ὅπως τὴν ἡρεμον, φυσικὴν

καὶ κανονικὴν τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν σειράν ταραξή. Ἐγκαταλελειμμένη εἰς μόνην τὴν ἐνστιγχτικὸν αὐτῆς γνῶσιν ἡ μήτηρ, τὰ νεογνά αὐτῆς κατὰ τοὺς τῆς ἔμφρονος φύσεως νόμους ἀνατρέφει. Δὲν ἔχει χρεῖαν βοήθειαν καὶ συμβουλὰν ἀνθρωπίνων!

Ὡς δὲν ἀγνοεῖς πρὸ πολλοῦ καὶ αὐτοὶ οἱ ἰατροὶ ἐδογματίζον ὅτι δὲν πρέπει τὸ νεογνὸν νὰ θηλάσῃ τὸν μητρικὸν μαστὸν πρὸ τῆς παρελεύσεως δύο ἢ τριῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ ἡμερῶν, ὅπως καθαρῶς τὸ γάλα. Ἐπίστευον τότε καὶ ἀπλοῖκαὶ γυναῖκες πιστεύουσιν ἔτι ὅτι τὸ πρῶτον γάλα διαφανὲς ὀρθῶδες, ὅμοιον σχεδὸν τῷ τεθλωμένῳ ὕδατι καὶ ἐλαφρῶς δὲξὺ οὐ μόνον ὠφέλιμον δὲν εἶναι τῷ νεογνῷ, ἀλλὰ καὶ κοιλιοπόνους ἐπιφέρει αὐτῷ. Ἦδη ὅμως, ὅτε αἱ ἐμβριθεῖς φυσιολογικαὶ μελέται τῶν σοφῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς αἰῶνος ἀπέδειξαν ὅτι αὐτὸ δὲν ἄνευ σκοποῦ ἡ φύσις παράγει, παρατηρήθη ὅτι τὸ πρῶτον τοῦτο γάλα, ἐπονομαζόμενον κοινῶς κοιλίστρα, εἶναι ἀπαραίτητον τῷ νεογνῷ, ὅπως διὰ τῆς καθαρτικῆς αὐτοῦ δυνάμεως ἀπαλλάξῃ τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ τῶν πληρουσῶν αὐτὰ ἀκαθαρσιῶν (ἐκκρίσεων), αἵτινες εἰσὶν ἡ μόνη καὶ ἀληθὴς τῶν τῆς κοιλίας πόνων αἰτία. Ἐνθυμῆσαι ὅταν ἡ γαλῆ σὰς καὶ ἡ θηρευτικὴ κύων τοῦ θεῖου σου ἔτεκον, τὰ μικρὰ αὐτῶν ἀνέμενον νὰ ἐξαχθῇ τὸ πρῶτον τῆς μητρὸς αὐτῶν γάλα ὅπως προσκολληθῶσιν ἐπὶ τῶν μαστῶν αὐτῆς; Ἐδοκίμασαν ἀπέχθειαν τινὰ πρὸς τὸ πρῶτον γάλα, ἢ ἡ μήτηρ αὐτῶν ἐκώλυσε ταῦτα νὰ καταβροχθίσωσιν τὴν καθαρτήριον κοιλίστραν; Μὴ ἀκολουθήσῃς λοιπὸν τὰς ἀμαθεῖς τῆς βαρβαρότητος προλήψεις· γαλούχησον τὸ σὸν τέκνον εὐθὺς ἅμα τὸν πρῶτον αὐτοῦ ὕπνον καταλίπη. Ἐπαναλαμβάνε δὲ τοῦτο συχνάκις, τουλάχιστον ἀνὰ δύο ὥρας μέχρις οὗ ἡ γαλούχησις τακτικῶς κανονισθῇ.

Δὲν ἀγνοεῖς τὸ ἱερὸν ἔμβλημα τῶν ἐνδόξων ἐπὶ Ὀμήρου προπατόρων ἡμῶν «κόσμος καὶ ἐλευθερία». Ἐπὶ τοῦ πρώτου μέρους τοῦ γνωμικοῦ τούτου ἐπικαλοῦμαι τὴν σὴν προσοχὴν ἐνταῦθα, κατωτέρω χρησιμεύσει ἡμῖν καὶ τὸ ἕτερον ἢ ἐλευθερία. Κόσμος ἦτοι ἡ κυρίως τάξις εἶναι τὸ ἀριστον συστατικὸν τῆς συνε-

τῆς γυναικὸς καὶ ἰδίως τῆς οἰκοδεσποίνης· παντοῦ τῆρεϊ τάξις ἰδίως ὅμως περὶ τὴν ὄραν τῆς θηλάσεως τοῦ τέκνου σου· τὸ τοιοῦτον δὲ εἶναι σωτήριον πάση μητρὶ, διότι οὕτως ἀποφεύγει τὴν ἔμφραξιν τῶν μαστῶν, προξενούσαν ἐμπυήματα καὶ δερματικὰς βλαγὰς (σκαπίματα) ὑπὸ ὀδυνηροτάτων συνουδευόμενας πόνων. Ἐνόσω διατηρεῖς τάξις ἐν τῇ γαλουχίῃ, τῷ ὕπνῳ, λουτροῖς, ἐνδύμασι κλπ. τοῦ σοῦ τέκνου (περὶ ὧν κατωτέρω) τοῦτο ἔσεται ὑγιὲς καὶ εὐρωστον, ἔξει δὲ μεγίστην εὐθυμίαν καὶ ὄρεξιν. Μὴ τότε πάθῃς ὅ,τι πολλαὶ μητέρες, αἵτινες βλέπουσιν τὴν ὄρεξιν τοῦ τέκνου αὐτῶν νομίζουσιν ὅτι τὸ γάλα αὐτῶν δὲν εἶναι θρεπτικὸν καὶ δίδουσι τοῖς ἀρτιγεννήτοις ζωμοῦς καὶ ἀρτόζωμον (παπάρια). Ὡ! μὴ ὑποπέσης εἰς τὴν ὀλεθρίαν ταύτην πλάνην, ἧτις πλεῖστα δυστυχῆ νήπια ἐθανάτωσε! Καὶ πάλιν λάβε ὡς παράδειγμα, μιμήθητι τὴν κύνα καὶ γαλῆν· εἶδες αὐτὴν ποτὲ καίτοι γαλουχοῦσαν ὁμοῦ τρία καὶ τέσσαρα μικρὰ ἐνδοιάζουσιν, ἀμφιβάλλουσιν περὶ τῆς θρεπτικότητος τοῦ γάλακτος αὐτῆς καὶ δίδουσιν τοῖς τέκνοις αὐτῆς νὰ φάγωσιν ἑτέραν τροφήν πρὸ τῆς ὀδοντοφυίας; Ἡ φύσις καθοδηγεῖ τὰ ἄλογα ταῦτα ζῷα, διότι ἀγνοοῦσιν, ὅτι αἱ μητέρες ὀφείλουσι νὰ γινώσκωσιν ὅτι δηλαδὴ ὁ στόμαχος τῶν νεογνῶν, μὴπω τελειοποιηθεῖς, σύγκειται μόνον ἐκ λεπτῶν μεμβρανῶν εὐδιαβρόχτων καὶ ὅτι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος τὴν αὐτὴν ἀτελῆ καριστὰ ἄποψιν.

Γινώσκουσα τὴν φιλομάθειαν καὶ εὐμάθειάν σου καὶ ἀδυνατοῦσα νὰ φαντασθῶ ἄνθρωπον ἀναλαμβάνοντα ὑποχρεώσεις, ἃς ἀδυνατεῖ ἐπιτελέσαι, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι πρὶν νυμφεῦθῃς θὰ ἐνεβάθυνας εἰς τὴν φυσιολογίαν καὶ φυσικὴν ἱστορίαν, καὶ ἐξέμαθες ἅπασαν τὴν σύνθεσιν, χρεῖας καὶ ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου ἐν ταῖς διαφόροις τοῦ βίου αὐτοῦ περιόδῳ, ὡς καὶ τὴν φυσικὴν αὐτοῦ κατάστασιν καὶ δυνάμεις· κρίνω ὅμως ὀρθὸν ν' ἀναμνήσω σοι ὅτι παρὰ τῷ νεογνῷ δύο μόνον ὄργανα ἔχουσι τέλειον σχηματισμὸν καὶ δύνανται ἐλευθέρως νὰ ἐνεργῶσιν οἱ πνεύμονες καὶ ἡ ἐπιδερμὶς. Ἄμα τῇ γεννήσει αὐτοῦ ἔχει χρεῖαν αὐτῶν ἵνα ζήσῃ ἢ δὲ φύσις παρεχώρησε ταῦτα. Δι-

αὐτὴν ἡρνήθη αὐτῷ τοὺς ὀδόντας, τὰ ἀχώριστα ταῦτα τῆς τελείας πέψεως ὄργανα; διατί τὰ ἕτερα ὄργανα ἀτελῆ ἔχουσιν ἀνάπτυξιν; Εὐνόητον ὅτι τὰ ὄργανα ταῦτα δὲν πρέπει ἔτι νὰ ἐνεργήσωσι καὶ ἐπὶ τινὰ χρόνον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μικρὸν ἀναλόγως τῆς ταχείας ἢ βραδείας τοῦ νεογνοῦ αὐξήσεως δέον τοῦτο νὰ ζῆ ὡς ἔζη πρὸ τῆς γεννήσεώς του, ἦτοι διὰ τοῦ αἵματος τῆς μητρὸς αὐτοῦ, τοῦ αἵματος ἐκείνου τοῦ ἀποκτήσαντος διὰ τῆς ἐνεργείας τῶν μαστικῶν ἀδένων ἑτέραν μορφήν, σύστασιν ἐντελῶς ἀλλοίαν.

Ἐὰν λοιπὸν ἡ γαλούχησις σὲ καταπονῇ ἢ τὸ σὸν γάλα εἶναι ἀνεπαρκές, ὀφείλεις νὰ μὴ δώσης ἑτέραν τροφήν εἰς τὸ σὸν τέκνον, ἀλλὰ νὰ φροντίξῃς ἐκλέγουσα κατὰ τὸ δυνατὸν καλλιτέραν καὶ στοιχειοδεστέραν τροφήν νὰ ἐνδυναμωθῇς καὶ ἐπαυξήσῃς τὴν ἀφθονίαν τοῦ σοῦ γάλακτος· καθότι δὲν ἀρκεῖ νὰ φέρῃς εἰς τὸν κόσμον τὸ σὸν τέκνον, ἀλλ' ὀφείλεις, ὅσον ἐκ σοῦ ἐξήρτηται, τῷ εὐεργετήματι τούτῳ νὰ προσθέσῃς ῥωμαλεὰν κρᾶσιν καὶ ὑγιάν· πρὸς τοῦτο δὲ μεγίστην ἔξει ἐπίδρασιν ὁ τρόπος καθ' ὃν θέλεις διαβίῃ καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν ἀναθρέψῃς τὸ σὸν τέκνον κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος. Τὰ δύο ταῦτα εἰσὶ τὰ θεμέλια, οἱ ἀκρογωνιαῖοι λίθοι τοῦ οἰκοδομήματος. Ἐκ σοῦ τῆς μητρὸς ἐξαρτᾶται ὅπως ταῦτα ὦσιν ἐκ γρανίτου ἢ ἄμμου.

Ἀμυρῶς λοιπὴν ἐπραξας ἀπελθούσα εἰς τὸ εὐάερον καὶ προσήλιον ἐξοχικὸν κτήμα σου, ἔνθα ἔχεις καὶ μικρὸν κήπον ὅστις εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς γαλουχίσεως μένε αὐτόθι μακρὰν τοῦ θορυβώδους καὶ ἀνισοῦ τῶν πόλεων βίου καὶ τῶν συνηθειῶν αὐτοῦ· κατακλίνου ἐνωρὶς καὶ ἐγείρου πάντοτε πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, γυμνάζου τὴν πρῶταν καὶ μετὰ μεσημβρίαν οὐχὶ κατακόρως καὶ ἐπιμόχθως, ἀλλὰ γύμνασιν ἀπλῆν καὶ ἀρμόζουσιν τῷ γυναικίῳ φύλῳ. Σοὶ συνιστῶ δὲ ὡς ἀρίστην ἀσκήσιν μετὰ τὰς τερπνάς μελέτας τὴν κηπουρικὴν καὶ ἰδίως τὴν ἀνθοκομίαν, ἧτις ἐνεργεῖ οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ σώματος ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ψυχῆς καὶ καρδίας. Ἐπεκράτησεν ἔθος παρ' ἡμῖν ταῖς γυναῖξιν, ὥστε ἡ μόνη περὶ τῶν ἀνθρώπων φροντίς καὶ ἐνασχόλησις ἡμῶν νὰ ᾖ τὸ

πῶς νὰ δρέψωμεν εὐώδεις ἄνθος καὶ συμπλέξωμεν αὐτὸ μετὰ τῆς κόμης ἡμῶν ἢ κοσμήσωμεν τὸ στῆθος, ἢ καὶ ἀφοῦ ἀπορροφήσωμεν ἅπαν τὸ μῦρον αὐτοῦ νὰ τίλλωμεν αὐτὸ καὶ κεντρειῶς καὶ ἀκάρδως! Πόσον ἐπωφελέστερον ἔσοιτο ἂν ἡμῖν, ἰδίως ταῖς ἀσθενεῖσι καὶ ἀδυνατοῖς, ἢνπερ ἐπὶ μίαν τουλάχιστον ὥραν καθ' ἑκάστην ἤσυχολώμεθα περὶ τὴν καλλιέργειαν μικροῦ κηπαρίου τὸ θέρος καὶ περιποίησιν ὀλίγων κατὰ τὸν χειμῶνα γαστρῶν.

Ἀθήνησι τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1880.

ΑΝΘΩ.

Σ. Δ. Τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολιμαίαν διατριβὴν διασκευασθεῖσαν κατὰ τὰς ἐν Ἑσπερίᾳ σοφὰς συγγραφὰς διαφόρων ἐπιστημόνων ὁρῶμεν εἰς τὴν γραφίδι εὐμαθοῦς συνεργάτιδος, ἔχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι αἱ ἐν ταῖς ὀλίγαις ταύταις γραμμαῖς συμβουλαὶ ἐπωφελεῖς κατασταθήσονται εἰς τινὰς ἀπείρους "μητέρας. Εἶναι δὲ ἀποτέλεσμα τῆς πείρας μητρὸς, ἣτις σπουδάσασα πάντας τοὺς εἰδικῶς περὶ ἀνατροφῆς γράψαντας καὶ ἐκτέλεσασα τὰς παραγγελίας αὐτῶν εὐρίσκειται εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ διαβεβαιώσῃ τὰς ἀνεγνωστρίας ἡμῶν ὅτι μεγάλην ἐξ αὐτῶν ἤρυσατο ὠφέλειαν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΩΝ.

Τοὺς τελευταίους πρὸ τῆς τῆς Ῥώμης κτίσεως αἰῶνας, ἢ Εὐρώπη ἐν παχυλοτάτῃ εὐρίσκειτο βαρβαρότητι. Μόνοι αἱ μεσημβριναὶ αὐτῆς ἐπαρχίαι ἠκούοντο. Τὰς δὲ βορείους ὀλιγάριθμοι βάρβαροι λαοὶ κατεῖχον. Ἀπειράδαση ἐν ταῖς ὑψηλοτέραις ὑπῆρχον χώραις, ἔλη δὲ καὶ παμπληθεῖς ποταμοὶ ἐπλήρουν τὰς κοιλάδας, οὐδεμίαν ἐξωτερικὴ λατρεία θρησκείας ἤνου αὐτοῦς. Μόνον τὸ τοῦ ἰσχυροτέρου ἐγίνωσκον δίκαιον. Δύναται τις εἰπεῖν ὅτι ἐν ταῖς βαρβάραις καὶ δυστυχέσι ταύταις χώραις ὁ ἄνθρωπος ἀνέμενε τὸν ἄνθρωπον, ὅπως διδάξῃ αὐτὸν, καὶ ἡ γῆ ἀνέμενε αὐτὸν ὅπως ταύτην γόνιμον καταστήσῃ.

Οἱ τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης κάτοικοι δὲν ἦσαν πολυάριθμοι ὅπως πρὸς βορρᾶν ἐ-

πεκταθῶσιν. Οὐδὲν ἄλλως τε θέληγτρον ἠδύνατο τούτους προσελκύσαι, ἢ δὲ πεντηκοστὴ πέμπτη μοῖρα πλάτους ἐφαίνετο αὐτοῖς ὄριον τῆς οἰκισίμου γῆς.

Ἡ Ἀσία εὐτυχέστερα ἐνωρίτερον οἰκουμένη, ἀπειραρίθμους ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς ἔτρεφε λαούς· οὐ μόνον οἱ μέγιστοι νομοθεταὶ καὶ πρῶτοι κατακτητῆται ἐξῆλθον τῆς Ἀσίας· ἀλλ' ἐκ τῆς ὠραίας καὶ γόνιμου ταύτης χώρας τοῦ κόσμου, ὡςπερ ἄπειρος κυψέλη, ἐξῆλθον τὰ σμήνη ἐκεῖνα, τὰ πληρώσαντα πάσας τὰς ἀκτὰς καὶ μέχρι τῆς ἐξηκοστῆς μοῖρας πλάτους πρὸς βορρᾶν ἐκταθέντα. Τὰς ἐγγυτέρας δὲ τῆ θαλάσση καταλαβόντες χώρας, ἐδημιούργησαν κράτος ἰσχυρὸν, μέχρις αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος ἀποικίας πέμπαντες. Κύριοι τῆς Σκανδιναβίας, καὶ τῶν χωρῶν τανῦν ἐτι γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Δανίας, Γοθίας, Γιουτλάνδης, Νορβηγίας καὶ λοιπῶν προσκειμένων μερῶν, οἱ νέοι οὗτοι λαοὶ, ὑπὸ τὸ τῶν Κίμβρων ὄνομα, τοσαύτην ἰσχὴν ἐκτίησαντο, ὡςτε ὑπέταξαν τὴν Σαξονίαν, Μεγάλην Βετσοφλίαν, Γαλατίαν, εἰσέδυσαν ἄχρι τῆς Ἰταλίας, καὶ κατετρόμαξαν τὴν Ῥωμαϊκὴν δημοκρατίαν, τὴν ὑπὸ τὰ ὄπλα αὐτῆς ἅπαντα τὸν γνωστὸν ὑποτάξασαν κόσμον. Συμμαχοῦντες οἱ Κίμβροι μετὰ τῶν λαῶν, οὗς ἠδυνάτου ὑποτάξαι, ἴσων αὐτοῖς κατὰ τὴν ἰσχὴν καὶ δόξαν, ἀκολουθούμενοι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλβετῶν γνωστῶν τότε ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν Ἀμβρων, τῶν Σαξόνων καὶ τῶν παροχθίων τοῦ Οὐϊστούλα λαῶν, καλουμένων Τευτόνων, εἰσέδυσαν ἀπὸ τοῦ Ἀλβίου μέχρι τῶν μεσημβρινῶν τῆς Γαλατίας χωρῶν, κατεπολέμησαν τὰς Ῥωμαϊκὰς λεγεῶνας, τὸ δὲ μόνον τῶν Ἀμβρων σῶμα κατενίκησε τὸν ὑπατοῦ Κάσιον Λογγίνον κατὰ τὸ τοῦ Ῥήνου στόμιον, ἠνωμένον δὲ μετὰ τῶν Κίμβρων κατεκερμάτισε τὸν Ῥωμαϊκὸν ὑπὸ τὸν Σκάρωνα στρατὸν, καὶ ἐξόντωσε τὰ δύο σώματα ἅπερ ὁ Μάνλιος καὶ Κεπίων πρὸς βοήθειαν αὐτοῦ ὠδήγουν.

Ἡ Ῥωμαϊκὴ δημοκρατία οὐδέποτε τηλικούτον ἀντίκρουσε κίνδυνον. Οἱ Κίμβροι, Τευτόνες καὶ Ἀμβροι ἤρξαντο τὰς Ἀλπεῖς ὑπερπηδῶντες, κατερχόμενοι εἰς Ἰταλίαν

ἐκεῖθεν τοῦ Πῶ, καθ' ὅν χρόνον ἐμφύλιοι μετὰ τὸν Μαρίου καὶ Σύλλα σπαραγμοὶ τὴν δημοκρατίαν κατεσπάρησαν. Ὁ κοινὸς κίνδυνος ἢ φιλοπατρία πρὸς καιρὸν τοὺς δύο τούτους ὑπερηφάνους συνήνωσαν ἀντιπάλους, καὶ ἀμφότεροι ὑπὸ τοῦ νεαροῦ ἀκολουθούμενοι Μικρέλλου, ἄρξαμένου ἡδὴ ν' ἀποκτᾶ τὴν περιφανῆ ἐκείνην φήμην, ἣτις νικητῆ τῶν Συρακουσῶν ἐμελλεν αὐτὸν κοσμήσαι, ἐβλάδισαν ὅπως τὴν κινδυνεύουσαν δημοκρατίαν προασπίσωσι. Πέμπτη ὑπὸ τοὺς στρατηγούς τούτους στρατιὰ ἐσπευσεν ὅπως δίκην προχώματος ἀντιστῆ εἰς τὴν ὑπερεκχύλισιν τοῦ τριμακτικοῦ τοῦ βορρᾶ ρεύματος, ὅπερ ἠρίθμει τριακοσίας καὶ πεντήκοντα χιλιάδας μαχητῶν, ἀκολουθουμένων ὑπὸ τῶν συζύγων καὶ τέκνων αὐτῶν, ἃς ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν ἐπὶ τῆ προδοκίᾳ βεβαίως κατακτιθήσεως.

Τὸ θάρρος καὶ ἡ δεξιότης τοῦ Μαρίου τὰ σχέδια αὐτῶν ἀνέτρεψεν. Ἐγνώ, ἀναβάλλων, νὰ ἐθίσῃ τοὺς Ῥωμαίους εἰς τὴν θέαν τῶν γιγνενταίου μεγέθους καὶ ἰσχύος λαῶν ἐκείνων, ὧν ἡ ὄψις ἦν τρομερὰ καὶ ἀπεχθῆς. Ἐν τρισὶ μεγάλαις κατενίκησεν αὐτοὺς μάχαις, ὧν ἡ τελευταία ἐν τῇ κοιλάδι τῆς Βερσαῖλ συναφθεῖσα εὐλόγως ἐθεωρήθη ὡς ὁ τάφος τῶν πρώτων ἠνωμένων Κίμβρων, Τευτόνων καὶ Ἑλβετῶν. Τὰ τάγματα αὐτῶν εἰς τὴν τακτικὴν καὶ τὸ θάρρος τῶν Ῥωμαίων ὑποκύπτοντα διεσπάρησαν καὶ κατεκερατίσθησαν, οἱ δὲ ἐν τῇ φυγῇ τὴν σωτηρίαν ζητήσαντες κατεσφάγησαν ὑπὸ τῶν γυναικῶν αὐτῶν, αἵτινες ἀναμένουσαι αὐτοὺς μετ' ἀνεγχερμένον τὸν πέλεκυν ἐπὶ τῶν ὀχημάτων, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν τὰ ἴδια ἐφόρευσαν τέκνα, εἶτα δὲ μανιώδεις ἐν τῷ μέσῳ ἐρρίφθησαν τῶν Ῥωμαίων μὴ ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἐπιζήσωσι τῶν ἠττηθέντων συζύγων αὐτῶν.

Ἡ παντελής αὐτῆ τοῦ τῶν Κίμβρων στρατοῦ ἐξόντωσις, ἀνυπεράσπιστον τὴν αὐτῶν κατέλιπε χώραν. Μόνοι οἱ γέροντες καὶ οἱ παῖδες τῆς ἐκστρατείας ταύτης δὲν μετέσχον, τρόμος δὲ τὰς ἀνευ προασπιστοῦ καταληφθείσας ταύτας τοῦ βορρᾶ χώρας κατέσχε. Τεσσαράκοντα ἐνιαυτοὺς ἀπὸ τῆς τῶν Κίμβρων ἐξοντώσεως, οἱ τῶν Ῥωμαίων στρατοὶ ἄχρι τῆς Σκυθίας εἰσέδυσαν καταδιώκοντες

τὸν Μιθριδάτην. Ὁ ἡγεμὼν οὗτος, εἰς τῶν μεγάλων ἐκείνων ἀνδρῶν, τῶν γεννηθέντων ὅπως καταπληξέωσι τὴν γῆν, καὶ δαμάσωσι τὰ πνεύματα, ἀνέλαβεν ἐπιχειρήσιν ἀξίαν ἐξόχου καὶ ἱκανοῦ ὅπως τῶν λοιπῶν ἀρξῆ πνεύματος.

Μεταξὺ τοῦ τοῦ Τανάιδος στομίου, τοῦ ἐν τῇ Μαιώτιδι ἐκβάλλοντος λίμνη καὶ τῆς Κασπίας πλείστοι μάχμοι καὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν ζηλωταὶ λαοὶ ὑπῆρχον. Τὰ τοῦ κ. Μαλέτ (1), Ἰσλανδικὰ χρονικὰ δύο ἀναφέρουσι κατ' ἐξοχὴν λαοὺς, ὑπὸ Σκύθην ἐνωθέντας ἀρχηγόν, ἡγήτορα τῆς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Ἀσίας διαδεδομένης θρησκείας. Οἱ Ἀσοι, τὰς πλουσίας παρὰ τῷ ὄρει Ταύρω οἰκούντες χώρας, συνώρευον πρὸς ἐτέρους Ἀσιανούς λαοὺς, γνωστοὺς τότε ὑπὸ τὸ ὄνομα Τοῦρκου. Ἀμφότεροι οἱ λαοὶ οὗτοι τὴν αὐτὴν εἶχον θρησκείαν, ἥς ἡ λατρεία κατὰ μικρὸν τῆς τῶν ἀρχαίων διέφερε Πατριαρχῶν (2). Οἱ Ἀσοι ἐτίμων ἑαυτοὺς διὰ τοῦ ὀνόματος λαὸς τοῦ Θεοῦ, ὃν ἐλάτρευον ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ὀδίν, ἡ δὲ ἐπισημοτέρα τῶν πόλεων αὐτῶν ἦν ἡ Ἀσγρὰδ (3) ἣτοι ἡ πόλις τοῦ ἀνωτάτου Θεοῦ. Σίγγης ἦν ὁ μέγας ἀρχιερεὺς τῆς ἀπλῆς λατρείας, ἢν οἱ λαοὶ οὗτοι ἀπένειμον αὐτῷ· δώδεκα δὲ Ἀρώτταροι, ἐκλεγόμενοι μεταξὺ τῶν σφωτέρων καὶ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων οἰκῶν ἦσαν οἱ λειτουργοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Θεμίδος.

Ὁ Σίγγης ἔσχε τὴν πόλιν νὰ σώσῃ τοὺς

(1) Εἰσαγωγή τῆς ἱστορίας τοῦ βορρᾶ ὑπὸ Μαλέτ.

(2) Ἀξιοπαρατήρητον ἀληθῶς, πᾶσαι αἱ γνωσταὶ θρησκείαι ἐξ Ἀσίας τὴν ἀρχὴν ἔλαβον ἅπανσαι δὲ τὴν αὐτὴν ἐν τῇ γεννήσει αὐτῶν καταγωγὴν ἔσχον, καὶ ὡς βάσιν τὴν τοῖς Πατριαρχαῖς αὐτῶν ἀποκαλυφθεῖσαν λατρείαν· ὁ Φο-χὺ, Ἐρμῆς, Κομφούκιος, Μωϋσῆς, Ζωροάστρως, Ὀδίν, Μωάμεθ, ἓνα Θεὸν δημιουργόν, ἀναλλοίωτον, αἰώνιον ἐλάτρευσαν, καὶ τοι δὲ τὸ προσωπικὸν συμφέρον τῶν θρησκευτικῶν νομοθετῶν, ἐποίηκε, παρεμόρφωσε καὶ ἐξόγκωσε τὴν ἀπλῆν τοῦ ἀνωτάτου Θεοῦ λατρείαν, πάντοτε ἐλάτρευαν αὐτὸν ὡς τὸν ἀληθῆ καὶ μόνον δημιουργόν καὶ διαποικιλτῆν παντὸς ὅπερ ἐν τῇ φύσει ἔχει ὑπερξῆν.

(3) Πιστεύεται ὑπὸ τινῶν ὅτι ἡ Ἀσγρὰδ εἶναι ἡ Ἀζόρη τῶν νῦν χρόνων.

συμπατριώτας αὐτοῦ ἐκ τοῦ ζυγοῦ, ἃν οἱ νικηφόροι τοῦ Πομπηίου στρατοὶ ἠπάειλον νὰ θέσωσιν ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν. Ἐπεισεν αὐτοὺς ὅτι ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐνεπνέετο πνεύματος, προέβη περαιτέρω, ἐτόλμηε τὸ τοῦ Ὀδίν νὰ οἰκαιοποιηθῆ ὄνομα. Ἡ γυνὴ αὐτοῦ Φρίγγα, εὐφυὴς καὶ τολμηρὰ, ὡς αὐτὸς, ἔγνω καὶ αὕτη νὰ πείσῃ αὐτοὺς ὅτι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐνεπνέετο πνεύματος. Αὕτη ἦν διὰ τὸν ἑαυτῆς σύζυγον, ὅ,τι ἡ νύμφη Ἡγερία ὑπῆρξε διὰ τὸν Νουμᾶν· καὶ οἱ δύο λαοὶ συνενωθέντες ἐνόμισαν ὅτι ἡ θεότης διὰ τοῦ στόματος τοῦ Σίγγου καὶ τῆς Φρίγγας ἐλάλει, μέχρι περᾶτων δὲ τοῦ κόσμου ν' ἀκολουθήσωσιν αὐτοὺς ὠρισθήσαν.

Ὁ Ὀδὶν διελθὼν τὸν Τάναϊν ἠγοούμενος τῶν Ἄσων καὶ Τούρκων, συνηνωμένων καὶ ἓνα καὶ μόνον ἀποτελούντων λαὸν πιστεύοντα σταθερῶς ὅτι ὑπὸ τῆς θεότητος ὠδηγεῖτο, ὁ Ὀδὶν ἀνῆλθε πρὸς βορρᾶν, ἐνίοτε συνεπλάκη, τὰ δὲ ὄπλα αὐτοῦ πάντοτε ὑπῆρξαν τροπαιοῦχα· συνεχέστερον δ' ἐδημηγόρησεν ἡ εὐγλωττία αὐτοῦ τε καὶ τῆς συζύγου του ἐξιουστὸ πρὸς τὴν ἀνδρείαν, ἀμφοτέρω δὲ τελειῶς κατεῖχον τὸ δῶρον τοῦ ἐκφράζεσθαι διὰ στίχων.

Καθ' ἀπάσας τὰς ἐποχὰς ἡ ποίησις γλωτσια τῶν θεῶν ἀπεκλήθη ἡ ἁρμονία αὐτῆς φαίνεται οὕσα ἀκολουθία τῆς ἐν τῷ σύμπαντι θαυματοποιήσεως· ἐθελγον καὶ ἐπειθον πάντας τοὺς λαοὺς τῶν χωρῶν, ἃς διήρχοντο· μετεποίησαν δ' αὐτοὺς εἰς ζηλωτὰς καὶ εὐπειθεῖς λάτρεις αὐτῶν. Ὁ τοῦ Ὀδίν στρατὸς καθ' ἐκάστην ἐπληθύνετο, ὑπερέβη σχεδὸν ἀμαχητὶ τὴν μεγάλην Βεσφαλίαν, τὴν Σαξονίαν. Ἄλλ' ἤδη, ἔνεκα τῆς πληθῆος ἀδυνατοῦντι ν' ἀποκατασταθῆ εἰς τὰς εὐρείας ταύτας χώρας, κατοικουμένας ὑπὸ λαῶν ἐπίσης πολυαριθμῶν καὶ μαχίμων, ὁ Ὀδὶν ἔσχε τὴν φρόνησιν νὰ μὴ ἐπιβάλλῃ αὐτῷ ἑτερον ζυγὸν ἐκτὸς τοῦ τῆς θρησκείας· πάντοτε πρὸς ἄρκτον ἀνίων, ῥαδίως τῶν μεγάλων νήσων καὶ τῶν τῆς Βαλτικῆς ἀκτῶν κάτοχος ἐγένετο, ἐρήμων τότε ἔνεκα τῆς παντελοῦς ἐξολοθρευτέως τοῦ τῶν Κίμβρων στρατοῦ ὑπὸ τῶν πολεμιστῶν τοῦ Μαρίου. Ἐν τῇ Γιουτλάνδη, Ζηλανδία, Φιόνη, Σκανία ὁ Ὀδὶν τὸ

κράτος αὐτοῦ ἐθεμελίωσε. Μετ' οὐ πολὺ κραταιώθει, ἐξετάθη ἐν τῇ Νορβηγίᾳ καὶ ταῖς εὐρείαις χώραις ταῖς συνορευούσαις τὸν Βοθνικὸν κόλπον. Ἐκεῖσε ἀπόλυτος κύριος, ὡς θεὸς δ' ὑπὸ τῶν ἀπειραριθμῶν αὐτοῦ ὑπνικῶν ἐκλαμβανόμενος, τὴν τῶν πατέρων αὐτοῦ λατρείαν παρεποίησεν. Ἐθεώρησε μάλιστα πρέπον νὰ συγκεράσῃ μετ' αὐτῆς μέρος τῶν προσφιλῶν ἔτι τοῖς ἀγρίοις τοῦ βορρᾶ κατοικοῖς μύθων. Ἐγνώσθη ὅπως τὰς ἀδυναμίας αὐτῶν θεραπεύσῃ, καὶ τηρῆ αὐτοὺς πάντοτε ὑποχείριους, εἶχε χρεῖαν μυθολογίας. Τῇ ἀρωγῇ τῆς Φρίγγας, ὁ Ὀδὶν ἐποίησατο τοιαύτην, ἣς τὰ Ἰσλανδικὰ χρονικά μέγα μέρος ἐν τῇ Ἐδδα καὶ τῷ ποιήματι Βολούσπα μέχρις ἡμῶν διατήρησαν. Τὰ δύο ταῦτα συνθέτων ἔργα καὶ τοὺς νέους αὐτοῦ νόμους ἀγγέλλων ἐτήρει ἐν τῇ χειρὶ τὸ κρανίον τοῦ Μίμμερ πεφημισμένου ἐπὶ σοφία· διεφύλαττε αὐτὸ καὶ ὑπεκρίνετο ὅτι συνεβουλεύετο καὶ ἐξ αὐτοῦ ἠρύετο ἀποκρίσεις, διεπίστου δ' ἑαυτὸν ὡς ἀπλῆν ἀπήχησιν ἡ ὄργανον μεταδοτικὸν τῶν χρησμῶν καὶ συμβουλῶν, ἃς ἐκ τοῦ κρανίου ἐλάμβανε. Ἐν τοῖς δυοῖς τούτοις τῆς τοῦ Ὀδίν θρησκείας μνημείοις, διαγιγνώσκωμεν μέρος τῶν ἀρχαίων ἐθνικῶν μυθευμάτων, ἃπερ ἐκ πολιτικῆς παρεδέχθη, καὶ ἐκείνων, ἃπερ ἐθεώρησεν ἀναγκαῖα ὅπως τὸ τῶν ἀρχαίων καὶ νέων αὐτοῦ ὑπνικῶν δουλῶσι πνεῦμα, καταφαίνεται οὕτως ἡ δεξιότης τοῦ Ὀδίν ὅπως ἀπαύστως τοῖς αὐτὸν ἀκολουθήσασιν Ἀσιανοῖς τὰ τῆς ἀρχαίας αὐτῶν πατρίδος θείλητρα ἀναμνήσκη· ὅπως τὴν πόλιν Ἀσγρᾶδ ὡς οὐράνιον περιγράφη διαμονήν, ἔνθα αἱ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ἰδίως τῶν τελευταυτέρων ἐνδόξως ἐν πολέμῳ ψυχαί, εἰσελεύσονται ἐν περιφανεί ἀνακτόρῳ καλουμένῳ Βαξγάλλα. Ἐν τῇ Ἐδδα καὶ ἰδίως τῇ Βολούσπα, μεταγλωττισθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Mallet, περιγράφονται αἱ ποικίλαι ἀπολαύσεις ἃς ὑπόσχεται τῷ ἀθαμάστῳ ἐκείνῳ λαῷ, ὅστις μόνον δύο εἶδη ἐγίνωσκεν ἡδονῆς, τὸ νὰ βυθίζηται ἐν τῷ αἵματι, ἢ ἐπὶ μακρὸν νὰ κραιπαλᾷ ἐν πότοις, ἰσχυρὸν πίνων ζύθον ἐν κρανίοις τῶν πολεμίων.

(ἔπεται τὸ τέλος)

ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣΑΙ ΤΕΧΝΑΙ.

(P. de Saint-Michel)

Ἄγγλος τις σοφὸς, ὁ κ. Βένδελ Φίλλιπς, ἄρτι ἐν περιεργοτάτῃ ὁμιλίᾳ ἀπέδειξεν ὅτι πλεῖστοι ἐφευρέσεις, φημιζόμεναι ὡς σύγχρονοι, ἀπλῶς αὐθις ὑπ' ἡμῶν ἀνεκαλύφθησαν, γνωσταὶ πρότερον τοῖς ἀρχαίοις. Εἰς τινὰς μάλιστα περιστάσεις ἐσμὲν ἀτελεῖς μιμηταὶ προτύπων πρὸ μακροῦ ἀπολεσθέντων.

Ἡ τῆς ὑάλου ἐφεύρεσις, κατὰ τὸν Πλίνιον, ὀφείλεται τῇ τύχῃ· ναῦται ἀποβιβάσθέντες εἰς τὰς Ἰσπανικὰς ἀκτὰς, καὶ ἀνάψαντες πῦρ πρὸς παρασκευὴν τοῦ γεύματος, ἐσχματίσθησαν ἐστὶν ἐκ χαλκῶν συλλεγόντων ἐπὶ τῆς ἀκτῆς. Εἶδον τότε τοὺς χάλικας τούτους ὑπὸ τῆς θερμότητος τηκόμενους καὶ σχηματίζοντας διαφανῆς σῶμα στερεοποιούμενον ὑπὸ τῆς ψύξεως. Πολλοὶ σοφοὶ τὴν παράδοσιν ταύτην τοῦ Πλινίου ἀπέριψαν, ὑποστηρίζοντες ὅτι ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις πῦρ ἐκ ξύλων δὲν ἠδύνατο τοσοῦτον ὑψηλὴν νὰ παραγάγῃ θερμοκρασίαν, ὥστε νὰ τήξῃ τὴν ὑάλον. Ἄλλ' ὁ καθηγητὴς Σχέφερδ διηγείται ὅτι ἐν μιᾷ τῶν περὶ τὸ Μεξικὸν ἐκδρομῶν αὐτοῦ, ἐχρήσατο πρὸς παρασκευὴν πυρᾶς σκληροτάτῳ ξύλῳ, ὁμοίῳ πρὸς τὸν ἔβενον. Μεγίστη δὲ ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς αὐτοῦ, ἰδόντος διαυγῆ ἄργυρον ἐκρέοντα τῶν τῆς ἐστίας χαλκῶν. Ἀναμφῆριστον, ὅτι ἡ ἐκ τοῦ τραχέως τούτου ξύλου παραχθεῖσα θερμότης ἀρκεῖ ὅπως τήξῃ τὴν ὑάλον. Οὐδὲν λοιπὸν κωλύει νὰ υποθέσωμεν ὅτι οἱ ναῦται περὶ ὧν ὁ Πλίνιος ποιεῖται λόγον, ἠδυνήθησαν ἀναλόγου ξύλου χρῆσιν ποιῆσαι. Οὕτως ἀπόλλυται ἡ τῷ λατίνῳ συγγραφῇ ἐπιροφθεῖσα μομφή τοῦ ἀναληθοῦς. Ἄλλως τε ἐν Πομπηίᾳ εὐρέθη τεθαμμένη ἀπὸ δεκαοκτῶ αἰῶνων ὑπὸ τὴν Οὐεσούβιον λάβαν, οἰκία, ἣς ὁ κυρίως θάλαμος μεγάλῃν ποσότητα περιεῖχεν ἀντικειμένων ἐκ λελαξευμένης ἢ τετυπωμένης ὑάλου, καὶ μάλιστα πλάκας ὑάλου. Εὐρον λοιπὸν ὑαλοργήματα τῶν χρόνων τῶν Καισάρων! Τέλος μετὰ τὰ ἐν ταῖς σαρκοφάγοις τῶν Θηβῶν καὶ τῆς Μέμφιδος εὐρήματα, τὰ κοσμήματα καὶ λοι-

πὰ ὑάλινα ἀντικείμενα, οὐδαμῶς ἀπομένει ἀμφιβολία ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐγίνωσκον τὴν ὑάλον ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχαιότητος. Πρὸς δὲ οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ τῆς Ἀνατολῆς ἠρύσαντο τὴν γνῶσιν τοῦ ποιεῖν εὐμάλακτον ὑάλον, ἣτις ἀντὶ σφρηλατουμένη νὰ θραύηται κοιλῶνται ὡς μέταλον καὶ δύναται μάλιστα νὰ στιλπνωθῇ. Ἐν τούτοις ἡ ὕλη αὕτη ἦν ἀπλῶς γλοιώδης ὑάλος, τεχνουργουμένη κατὰ τρόπον ἀνάλογον πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ κ. Βοννέλ, χρησιμοποιοῦθέντα τῷ 1837 πρὸς κατασκευὴν ὑφάσματος ἐξ ὑάλου ὅσῳ τὸ δυνατόν εὐκάμπτου.

Οἱ ἀρχαῖοι ἐγίνωσκον τὴν αὐξοῦσαν ὑάλον· διότι ὁ Κικέρων διηγείται ὅτι εἶδεν ὁλόκληρον τὴν Ἰλιάδα γεγραμμένην ἐπὶ ὑφάσματος ὅπερ ἠδύνατο νὰ περικλεισθῇ ἐντὸς φλοιοῦ καρύου! Ἡ λίθος δακτυλίου τινος, τῆς συλλογῆς τοῦ δόκτορος Ἀββῶτ, ὅπερ ὑποθέτουσιν ἀνῆκον τῷ Χέσπι 500 πρὸ Χ. ἐνιαυτοῦς, τοσοῦτον λεπτοφυῶς κεχάραται ὥστε οἱ ἐν αὐτῷ χαρακτῆρες ἀδύνατον διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ νὰ ὀφθῶσι. Ταῦτο δύναται τις εἰπεῖν περὶ τοῦ δακτυλιδίου τοῦ Μιχαήλ Ἀγγέλου, ἐν Πάρμη, οὐτινος ἡ εἰκὼν πρὸ δ σχιλίων ἐχαράχθη περίπου ἐνιαυτῶν.

Παρὰ τὰς τῆς χημείας θαυμαστάς προόδους, οἱ τρόποι τῆς σκευασίας χρωμάτων τινῶν παρὰ τοῖς παλαιῶσι χρήσιμων, σχεδὸν ἀπώλοντο. Οἱ τῆς Αἰγύπτου ναοὶ καὶ τὰ τῆς Πομπηίας τείχη κεκόσμηται ἐξ εἰκόνων, ὧν τὸ χρῶμα τοσοῦτον ἔστι ζωηρόν, ὥστε νομίζει τις ὅτι μόλις χθὲς ἐξωγραφῆθησαν· τῇ ἀληθείᾳ αἱ εἰκόνες αὗται ἐπὶ μακρὸν προφυλάττοντο ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἡλίου καὶ τῆς ἀτμοσφαιρῆς, ἀλλ' εἰς ἑτέρας οὐχ ἥττον αἰτίας φθορᾶς ἀντέστη. Τὰ χρώματα ὧν τὰ νῦν χρῆσιν ποιούμεθα δύναται μετ' αἰῶνος πάροδον, παραβληθῆναι πρὸς τὰ ὠραῖα τοῦ μεταίωτος σκηνογραφήματα, τὰ πρὸ πεντάδος αἰῶνων τὴν τοῦ χρόνου ἐνέργειαν περιφρονούντα; Ἐμιμήθησαν τὰ τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος ὑαλώματα, ἀλλ' οὔτε ὑπερέβησαν οὔτε κἀν προσήγγισαν ταῦτα. Οἱ τοῦ Τισιανοῦ καὶ Ῥαφαήλ πίνακες διατηροῦσιν ἔτι πλοῦτον ἐκφράσεως καὶ θαυμασίαν μεγαλοπρέπειαν, νῦν ὅτε σύγχρονοι

τινές εικόνας εκλεπίζονται και άθλιώς άμαυρούνται.

Ἡ τῶν μετάλλων γνώσις ἐν Ἀσῶν, κατὰ τὴν Βίβλον, τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἔσχε. Ἐξ Ἀνατολῆς παρὰ τῶν Ἀράβων τὰ τῆς μεταλλουργίας εἰς Εὐρώπην εἰσῆχθησαν μυστήρια. Γνωστὴ ἡ περιγραφή τῶν θαυμασίων τοῦ περιφήμου ἀνακτόρου τῆς Ἑτίας, διαμονῆς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κίνας. Οἱ Γάλλοι, μετὰ τὴν τοῦ Πεκίνου κατάληψιν, ἐν αὐτῷ εἰσδύσαντες ἠπόρησαν ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ θησαυροῦ τῆς χρυσοουργικῆς καὶ σμιλευτικῆς, λείψανα ἀφανισθείσης τεχνουργίας, ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τούτῳ ἐναποθεθειμένα. Αἱ τῶν σταυροφόρων Δαμάσκει σπάθαι, τοσοῦτον διὰ τὴν αὐτῶν στόμωσιν πεφημισμένοι καίτοι ὀκτώ αἰῶνων ἔργα οὐδὲ στίγμα ἰοῦ ἔχουσι. Ἐν τῇ Λονδινείῳ ἐκθέσει ὑπῆρχε μία τοσοῦτον καλῶς σμιωμένη, ὥστε ἡ ἀκίς ἠδύνατο ἀνευ κινδύνου θραύσεως νὰ καμφθῆ οὕτως ὥστε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν λαβὴν, ἡ σπάθη αὐτὴ εὐκόλως εἰσῆρχετο εἰς περιελισσομένην ὡς ἐκπωματιστήριον θήκην. Ὁ περιηγητὴς Γεώργιος Θόμψων βεβαίως ὅτι εἶδεν, ἐν Καλιούτῳ Ἰνδὸν βάλλοντα εἰς τὸν ἀέρα δράκκα ἀστρέπτου μετάξις καὶ διαμελίζοντα διὰ τοῦ ξίφους τοῦ ταύτην πρὶν προλάβῃ νὰ ἐπαναπέσῃ εἰς τὴν γῆν. Πρὸς δὲ ἢ ἐν ἐπαρχίᾳ τινὶ τοῦ Ἰνδοστάν, τῇ Πουντζάβ, τοῦ χάλυβος τεχνουργία ἐστὶ δικαίως ἀπολαμβάνει φήμης.

Πολλὰ ἔχομεν διδόμενα ὅπως πιστεύωμεν ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι, Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι ἐποιοῦντο χρῆσιν μηχανῶν τουλάχιστον τῆς αὐτῆς δυνάμεως ἧς καὶ αἱ παρ' ἡμῖν, καὶ ἀνευ τῶν ὁποίων τὰ γιγάντια αὐτῶν οἰκοδομήματα πάνυ ἀδύνατον ἦν ν' ἀνεγείρωσι. Ὁπως παραδεχθῶμεν τὸ τοιοῦτον ἀρκεῖ νὰ παρατηρήσωμεν τὸ μῆκος τῶν ἀποστάσεων, ὅθεν τὴν ὕλην τῶν ναῶν, ὀβελίσκων, τῶν ἀπειρομεγέθων ἐκ γρανίτου σφιγγῶν κτλ. ἐκομίζοντο. Ἡ παρὰ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ στήλη τοῦ Πομπηίου, φέρει ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτῆς κιονόκρανον βάρους περίπου 1000 κοιλογράμμων κανονικῶς θεσιμένον ἐπὶ τῆς βάσεως, εἰς ὕψος εἴκοσι καὶ ἑπτὰ μέτρων. Ἴσως σοβαρὰ ὑπάρχουσιν ἀφορμαὶ ὅπως πιστεύωμεν, κατὰ τὴν τοῦ Ἀραγῶ γνώμην, ὅτι οἱ

Αἰγύπτιοι ὡς κινήτριας δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ ἐποιοῦντο χρῆσιν. Κατὰ τὸν κ. Φίλλιπς, δι' ἀνασκαφῶν εὐρέθη πλοίου σκελετός, μεθ' ἀπάντων τῶν παρεπομένων μηχανῶν λογικῶς μὴ χρησιμοποιουμένη ἀνευ τῆς δυνάμεως ταύτης. Ὁ μηχανεὺτὴς Βραμάχ ἀναγνωρίζει ὅτι τὴν ἰδέαν τῆς τοσοῦτον εὐφυοῦς ἐνταυτῷ καὶ περιφήμου τελειοποιήσεως τοῦ ὑδραυλικοῦ πύστρου ἐν τινὶ Αἰγυπτιακῇ ἠντλησεν εἰκόνη.

Τὰ μυστήρια, ἐτέρων τεχνῶν, ἐτέρων γνώσεων, τῶν μελακροσμένων ἐκείνων ἐποχῶν, ὧν μάλιστα ἔχνη διατηροῦνται, διὰ παντὸς ἔσως ἐν τοῖς τῶν Θηβῶν καὶ Νινιῶν τάφοις ἐτάφησαν.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΦΗΚΗ.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΛΑΣ ΑΛΕΚΤΩΡ

(Κατὰ τὸ Γερμανικόν.)

Α'.

Ἦν πρῶτα ἡ θεράπαινα τοῦ ἱατροῦ ἠνέωξε τὴν τοῦ ὄρνιθωνος θύραν, αἱ ὄρνιθες διὰ χαρμοσύνου καὶ χαρίστησαν αὐτὴν κακαρισμοῦ, καὶ ἔσπευσαν νὰ ἐξέλθωσι. διότι πρὸ μακροῦ εἶχον ἤδη ἐγεροθῆ, καὶ οὐδὲν ἀρέσκει τοσοῦτον τῇ ὄρνιθι ὅσον τὸ νὰ ἀναπνῆ τὴν εὐωδιῶσαν αἴθραν κατὰ τὴν πρῶταν. Μόνοι αἱ μελεαγρίδες, ἃς πρό τινος εἶχε δωρήσει τις τῇ συζύγῳ τοῦ ἱατροῦ, ἔμειναν ἐπὶ τοῦ πετάρου αὐτῶν, συνηθίζουσαι νὰ ἐγειρῶνται βραδέως ὡς μεγάλαι ὠραῖαι καὶ κομφεύμεναι κυρίαί.

Ὁ γέρον ἀλέκτωρ καὶ ἡ λευκὴ ἀλεκτρυὼν πάντοτε ἐξήρχοντο πρῶτοι τοῦ ὄρνιθωνος.

Ὁ γέρον ἀλέκτωρ ἦν ἐτι ὑπερήφανος καὶ μεγαλοπρεπής, μεθ' ὅλον τὸ γῆρας του. Ἡ λευκὴ ἀλεκτρυὼν διεκρίνετο ἕνεκα τῆς ὑπερβολικῆς λαμπρότητος τοῦ βαδίσματος καὶ τῶν πτερῶν. Πρὸ τριῶν μηνῶν δεκάς ὄρνιθῶν ἐπώασθησαν ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῆς. Ὁ ἀλέκτωρ, καλὸς οἰκογενειάρχης, εὖρισκε καὶ ἔδιδεν αὐτοῖς τοὺς ἀρίστους κόκκους. Ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην δὲν κατήλθε τὴν κλίμακα εὐθυμῶς, ὡς συνήθιζεν, ἐξήγα-

γε τρεῖς προσκλήσεις ταχεῖς καὶ ἐξωργισμένας, ὧν ἡ ἀλεκτορίς πάραυτα ἠνέωσε τὴν ἔννοιαν, διότι αὐτὴ ὑπέλαβε περίφροντις.

«Ὀῦμοι! ὁ μικρὸς μέλας δὲν εἰσῆλθε χθὲς τὴν νύκτα εἰς τὸν ὄρνιθωνα, τίς οἶδε μήπως ἢ ἱκτὺς (νυφίτσα) συνέλαβεν αὐτόν;

— Ἐπραξε καλῶς» εἶπεν ἀγίλως ὁ πατὴρ ἀλέκτωρ· ἀλλ' ἐν τῷ βῆθει ἀνησύχει καὶ ἦν δυστυχὴς ἀδυνατῶν νὰ ὁμολογήσῃ τοῦτο.

Αἱ λοιπαὶ ὄρνιθες ἐν συγκινήσει ἤρξαντο συνομιλοῦσαι.

Πάντες πάντοτε ἔλεγον ὅτι κακόν τι ἤθελε συμβῆ εἰς τὸν μικρὸν μέλανα ἀλέκτορα, οὐδέποτε οὗτος ἔπραξεν ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι.... Οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔψαλλον ἤδη μεθ' ἡδονῆς τὸ κικίρειν, οὗτος προσεπάθει νὰ ἐξάγῃ βραχνὴν φωνήν, ἄθλιον καὶ χονδροειδὲς κοκορόκο. Ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπελιπίζετο μὴ δυναμένη νὰ τὸν διδάξῃ νὰ ψάλλῃ εὐπρεπῶς καὶ εὐγενῶς. Ἡ λευκὴ ἀλεκτρυὼν περιεπάτει μετὰ τῶν ὄρνιθῶν αὐτῆς ἐν πλήρει τάξει, μόνος ὁ μέλας ἐξήρχετο τῶν τάξεων ἵνα βυθίσῃ τὸ ράμφος αὐτοῦ εἰς σωρὸν ξένης κόπρου, μέχρις οὗ ὑπῆρέτης τις μετὰ μακρᾶς βράβδου καὶ λίθων ἤρχετο νὰ τὸν καταδιώξῃ. Ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν ἐκ τοῦ ἰοῦ ἐξοδὸν αὐτοῦ, δὲν ἔθραυσε τὸ κέλυφος κατὰ τοὺς ὀρισμένους κανόνας, τοσοῦτον δὲ ὀρητικῶς ἐξῆλθε τῆς φυλακῆς αὐτοῦ ὥστε τὸ ὄν κλυθὲν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, μικροῦ δεῖν τὸν ἐπιγινε. Ναι μόνον φροντίδας καὶ ταπεινώσεις τῇ μητρὶ αὐτοῦ προυξένει, καὶ ἐν τούτοις μεθ' ὕγρου ὀφθαλμοῦ αὐτὴ θεώρει καὶ πλήρους στοργῆς, μήπως ὁ προσφιλὴς αὐτῇ μικρὸς μέλας ἐπανέλθῃ.

Τὸ γεῦμα τῶν ὄρνιθων σχεδὸν εἶχε τελειώσει ὅταν θρηνώδεις κραυγαὶ ἐξῆλθον τῆς οἰκίας τοῦ ἱατροῦ, εἶδον δὲ πηδῶντα ἐξ ἡμινηεωγμένου παραθύρου τὸν κύριον μέλανα ἡμιμαδημένον.

«Ἰδοὺ αὐτός! ἰδοὺ αὐτός!» ἀνέκραξαν ἅπασαι αἱ ὄρνιθες ἐν χορῷ.

Ὁ γέρον ἀλέκτωρ προυχώρησεν ἵνα ἀπειθῆν αὐτῷ πικρὰν ἐπίπληξιν, ἀλλ' ἡ ἐλεεινὴ κατάστασις, ἐν ἣ εὗρεν αὐτόν, τὸν ἐκίνησεν εἰς οἶκτον· ἠρκέσθη λοιπὸν νὰ εἴπῃ! «Πόθεν ἔρχεσαι;» καὶ ὁ μέλας ἐν ὀλολυγμοῖς τὰ

πάντα ἐξομολογήθη, διότι δὲν προσέθετεν εἰς τὰ ἄπειρα αὐτοῦ σφάλματα καὶ τὸ ψεύδος. Ὁμολόγησεν ὅτι πρὸ πολλοῦ ὁ ὄρνιθων ἐφαίνετο αὐτῷ στενός, πνιγρός, σκοτεινός, εὕρισκεν ἀνάξιον αὐτοῦ τὸ οἶκημα ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὅποιον ἐν τούτοις οἰκονομοῦντο ὁ πατὴρ, ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ πρόσωπα ὑψηλῆς περιωπῆς, ὡς αἱ μελεαγρίδες. Μάτην εἶχον βεβαιώσει αὐτόν ὅτι ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι τῆς τάξεως αὐτοῦ κατὰ φύσιν ὀμῶς καλύβας, ἐνίοτε μάλιστα χειροτέρας. Ὁ νεαρὸς μέλας ἐξηκολούθει ὄνειροπαλῶν κατοικίαν ἀρμόζουσαν εἰς τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ. Ἡ φαντασιώδης φιλοδοξία αὐτοῦ νέαν ἐμπνευσίν ἔσχεν, ἐσπέραν τινά, καθ' ἣν ἐκ τῆς κορυφῆς κλίμακος τινος, ἠδυνήθη νὰ βυθίσῃ βλέμμα πλήρες φρόνου εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ νεαροῦ Φρεδερίκου, υἱοῦ τοῦ ἱατροῦ. Ἰπῆρχε τότε μικρὰ ἡμερὸς ἀκανθίς (καναρίνι) ἐλευθέρως βαδίζουσα, καὶ ἄδουσα. Τὴν τύχην αὐτῆς ἐφθόνησεν ὁ μικρὸς ἀλέκτωρ. Διατὶ ἀθλία ἀκανθίς κατοικεῖ ὠραίαν αἴθουσαν φωτεινὴν ἐνῷ αὐτὸς ἦν καταδεδικασμένος εἰς τὰ σκότη τοῦ ὄρνιθωνος, οὗτος ὅστις ἦτο πολὺ μείζων καὶ ἔκοσμεῖτο ὑπὸ ὠραίου λόφου, ἐνῷ αἱ ἀκανθίδες τὸ πολὺ πολὺ μικρὸν λοφίσκον ἔχουσιν;

Ἐκ τῆς κορυφῆς τῆς κλίμακος τὴν παρελθούσαν ἐσπέραν εἶχε πηδήσει μέχρι τῆς προβολῆς τοῦ παραθύρου, ἐνῷ τὸ ὑπόλοιπον περὶ τὸν γένος ἡσύχως εἰσῆρχετο εἰς τὸν ὄρνιθωνα. Οὗτος ὑπεισῆλθεν εἰς τὸ πρὸς στιγμὴν ἔρημον δωμάτιον. Οὐδεὶς παρετήρησε τὴν εἰσοδὸν αὐτοῦ, διότι τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο ἦν σπουδαστήριον, εἰς τὸ ὅποιον ὁ Φρεδερίκος δὲν εἰσῆρχετο τὴν νύκτα. Ἀλλ' αἱ ὀλίγαι ὠραι, ἃς ὁ μικρὸς μέλας διῆλθεν εἰς τὸ ἀνάκτορον, ὡς ἐκάλει τὸ δωμάτιον δὲν ὑπῆρξαν τοσοῦτον θελκτικαί, ὡς ὑπέθεσε κατ' ἀρχάς. Τὸ ὑψηλὴν στέγην ἔχον δωμάτιον τοῦτο δὲν ἦτο θερμὸν ὅπως ὁ ὄρνιθων. Οὐδὲν πέταυρον (1) εὗρε καὶ κατεκλίθη ἀθλιῶς ἐπὶ τινος τραπέζης. Ἐνωρίτατα ὁ Φρεδερίκος, ὅστις ἐκοιμάτο εἰς τὸ γειτονικὸν δωμάτιον ἐξυ-

(1) Πέταυρον — τὸ ζύλον τὸ ὅποιον θέτουσι κατὰ μῆκος τῶν κλωβίων καὶ ὄρνιθῶν ἵνα καθηται αἱ ὄρνιθες καὶ τὰ πτηνά.

πνίσθη ὑπὸ τοῦ περιφύμου κοκορόχο προερχομένου ἐκ τόπου, ὅπου συνήθως δὲν ἤκούετο. Ἐτρεξεν ἵνα ἴδῃ τί συνέβαινε. Τότε ὁ ἀλέκτωρ, τρομάξας, ἐπήδησεν ἐκ τῆς τραπέζης ἐπὶ τινος καθίσματος, ἐκεῖθεν ἐπὶ τινος ἐπίπλου ἀνατρέπων τὸ μελανοδοχεῖον ὅπερ καταρκεματισθὲν, διὰ γιγαντιαίας κηλίδος ἐκάλυψε τὸ κατὰ τὴν προτεραιάν σχεδὸν περατωθὲν θέμα. Ἐξαλλος ἐξ ὀργῆς ὁ Φρεδερίκος ἀρχεται καταδιώκων τὸν κακοποιόν, καὶ περικλείων αὐτὸν εἰς τινὰ γωνίαν τὸν συλλαμβάνει ἐκ τῶν περυγίων ἐτοιμαζόμενος νὰ τὸν πνίξῃ.

«Θὰ σὲ ψήσω! ὠρύετο οὗτος, τοσοῦτον μέγα θέμα ἐχάθη! δέον πάραυτα νὰ σὲ ψήσω!»

— Τί τρέχει λοιπόν, ἐρωτᾷ ἡ μικρὰ Ἐρριέτη, προστρέξασα εἰς τὸν θόρυβον.

— Τρέχει... ὅτι θέλω νὰ ψήσω τὸν κατηραμένον τοῦτον μέλανα! τὸ θέμα μου ἀπώλετο. Θὰ σὲ καταφάγω, ἀχρεῖς, θὰ ἴδῃς, θὰ ἴδῃς....»

Μιάτην ἢ καλὴ μικρὰ Ἐρριέτη, παρενέβη ὑπὲρ τοῦ ἀλέκτορος. Ἐπὶ τέλους αὕτη μετεχειρίσθη τέχνασμα — Πρὶν ἐφήσουν ὀρνίθιον τίλλουσι (μαδῶσι) τοῦτο, εἶπεν αὕτη σοβαρῶς. — Ἐχεις δίκαιον ἀπεκρίθη ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, ἀρχομαι τίλλων αὐτόν.

Εὐτυχῶς διὰ τὸν τάλαινα ἀλέκτορα, ὁ Φρεδερίκος ἐκδικούμενος ἐπεχείρησε μεθ' ὀργῆς νὰ τίλλῃ αὐτὸν ζῶντα. Ἡ ὑπερβολὴ τῶν πόνων ἠνάγκασε τὸν μέλανα ὅπως ἐπιχειρήσῃ τελευταίαν προσπάθειαν, ἐσφάδασεν, ἐκίνησε τὸ ῥάμφος αὐτοῦ, καὶ εὐτυχῶς διεξέφυγε τῶν χειρῶν τοῦ δημίου αὐτοῦ, τῆς δὲ μικρᾶς Ἐρριέτης εὐσπλάγχχνως ἀνοιξάσης αὐτῷ τὸ παράθυρον, ἐπήδησεν εἰς τὸ πατρῶον αὐτοῦ ὀπισθάλιον (1), ἐν ποίᾳ καταστάσει; εἶδομεν πρότερον.

(ἔπεται τὸ τέλος)

ΑΠΕΛΛΗΣ.

(1) Μέρος ἐν ᾧ διατιπῶνται τὴν ἡμέραν αἱ ὄρνιθες καὶ τὰ κατοικίδια ζῶα.

ΠΕΡΙ ΑΝΕΜΩΝ

ΥΠΟ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

(Καθηγ. τῶν μαθηματικ. ἐν τῷ Γυμν. Πειραιῶς).

Τί καλεῖται ἄνεμος; — Ἄνεμος καλεῖται ἡ κίνησις τοῦ ἀέρος, ἢ προερχομένη ἐκ τῆς διαδοχικῆς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβάσεως μεγάλου τινὸς μεγέθους αὐτοῦ, με ὀρισμένην ταχύτητα καὶ διεύθυνσιν.

Διεύθυνσις καὶ ταχύτης τῶν ἀνέμων. — Ἡ διεύθυνσις τῶν ἀνέμων καὶ ἡ ταχύτης αὐτῶν ἀποτελοῦσιν ἐν τῇ μετεωρολογίᾳ πολὺ σπουδαῖον ἀντικείμενον· εἰς ἅπαντα δὲ τὰ ἀστεροσκοπεῖα μετὰ μεγάλης προσοχῆς καταγίνονται ὅπως προσδιορίσωσι τὴν διεύθυνσιν καὶ ταχύτητα τῶν ἀνέμων. Καὶ ἡ μὲν διεύθυνσις τῶν ἀνέμων ὀρίζεται διὰ τοῦ τοῖς πᾶσι γνωστοῦ ὄργανου τοῦ ὀνομαζομένου ἀνεμοδείκτης, εἶναι δὲ ποικιλοτάτη. Ἡ δὲ ταχύτης αὐτῶν, δηλαδὴ τὸ διάστημα τὸ ὁποῖον διατρέχει ὁ ἄνεμος εἰς ἐν δευτερόλεπτον, εὐρίσκεται διὰ τοῦ ἀνεμομέτρου. Καλεῖται δ' οὕτω μικρὸς μῦλος μετὰ περυγίων περιστρεφόμενος ὑπὸ τοῦ ἀέρος. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιστροφῶν, τὰς ὁποίας ὁ μικρὸς μῦλος ἐκτελεῖ ἐν ὀρισμένῳ χρόνῳ εὐρίσκεται ἡ ταχύτης τοῦ ἀνέμου.

Ἡ τῶν ἀνέμων ταχύτης εἶναι ποικίλη, ὡς ἐκ τούτου οἱ ἄνεμοι λαμβάνουσιν εἰδικὰ ὀνομασίας ἀναλόγως τῆς ταχύτητος. Ὅταν ἡ ταχύτης τοῦ ἀνέμου εἶναι ἐνὸς μέτρου ἐν ἐνὶ δευτερολέπτῳ, ὁ ἄνεμος μόλις καθίσταται αἰσθητός· ὅταν εἶναι δύο μέτρων, μέτριος· ὅταν ἕξ, δροσερός· καὶ ὅταν δέκα, ἰσχυρός· ὅταν εἴκοσι ἑπτὰ μέτρων τρικυμιώδης, ὅταν τριάκοντα ἕξ, λαίλαψ, ὅταν τεσσαράκοντα πέντε, τυφὼν ἐκρίζων δένδρα καὶ καταρρίπτων οἰκοδομὰς. Εἰς τὰ ἡμέτερα κλίματα ἡ μέση ταχύτης τῶν ἀνέμων εἶναι 5—6 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον. Ἡ δύναμις τῶν ἀνέμων προέρχεται ἐκ τῆς ποσότητος καὶ ταχύτητος τοῦ κινουμένου ἀέρος. Ὁ αὐτὸς δ' ἄνεμος ἐπὶ τοσοῦτον ὀρμητικώτερος εἶναι, ὅσον μείζονα ἐπιφάνειαν παρουσιάζει· τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὠθούμενόν σῶμα· διότι τότε ἐνεργεῖ

ἐπὶ τοῦ σώματος μείζον ποσότης ἀέρος. Διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην, ὅταν ὁ ἄνεμος ἔχῃ ὀλίγην δύναμιν, ἀναπτύσσομεν ἅπαντα τὰ ἰστία τοῦ πλοίου καὶ εὐρύνομεν τὰς πτέρυγας τοῦ ἀνεμομύλου, ὅταν δ' ἔχῃ μεγάλην δύναμιν, καταλιμπάνομεν ὀλίγα ἰστία ἢ καὶ οὐδέν. Ἐπίσης τὰ δένδρα τὸν χειμῶνα ὀλιγώτερον ὑπόκεινται εἰς τὸν κίνδυνον νὰ συντριβῶσιν ὑπὸ τῆς σφοδρότητος τῶν ἀνέμων ἢ τὸ θέρος, διότι τὸν χειμῶνα γυμνὰ ὄντα φύλλον ἔχουσιν ἥττονα ἐπιφάνειαν.

Πολλοὶ τῶν φυσικῶν ἐνησχολήθησαν εἰς τὴν καταμέτρησιν τῆς ταχύτητος τῶν ἀνέμων, ἀφίνοντες αὐτοὺς νὰ παρασύρῳσι μικρὰ πτερὰ καὶ ἕτερα ἐλαφρὰ σώματα, καὶ ἐξετάζοντες πόσον διάστημα τὰ σῶματα ταῦτα διανύουσιν ἐν ὀρισμένῳ χρόνῳ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ὠθούμενα. Ἀλλ' ἐκ τοῦ πειράματος τούτου καίπερ ἀπλουστάτου καὶ εὐκολωτάτου, τίποτε δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐξαγάγῳσι, διότι οἱ εἰς τοιαῦτα πειράματα ἀσχοληθέντες δὲν ἔφθασαν εἰς τὰ αὐτὰ ἐξαγόμενα. Ὁ μὲν Μαριόττος ἐξετάσας τὴν ταχύτητα τοῦ σφοδρότατου ἀνέμου εὗρεν ὅτι διατρέχει 32 πόδας εἰς ἕκαστον δευτερόλεπτον. Ὁ δὲ Δέρχαμος εὗρεν ὅτι ὁ σφοδρότερος διατρέχει 66 Ἀγγλικούς πόδας εἰς ἕκαστον δευτερόλεπτον, ἤτοι πλεον τοῦ διπλασίου. Ὁ Νόλλιτος παρετήρησε συνετῶς ὅτι οἱ δύο αὗτοι φυσικοὶ ἀπέτυχον, ὡς μὴ ἔχοντες ὀρθὸν κανόνα, ὅπως κρίνωσιν ἀκριβῶς καὶ λεπτομερῶς, ποῖος ὁ σφοδρότερος ἄνεμος. Πολλοὶ δοξάζουσιν ὅτι ἡ μέση ταχύτης τῶν ἀνέμων εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ δύναται νὰ διανύῃ 12 μίλια καθ' ὥραν.

Αἱ περὶ ἀνέμων παρατηρήσεις οὐδέποτε ἡμελήθησαν, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἀμαθεῖς τῶν ἀγρῶν κάτοικοι ἀσχολοῦνται πρὸς εὐρεσιν τῆς διεύθυνσεως αὐτῶν· πρὸς τοῦτο ὑφῴσιν σημεῖα εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ἀκροπόλεων, πύργων, κωδωνοστασιῶν καὶ ἄλλων ὑψηλῶν τόπων· ταῦτα ὠθούμενα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου λαμβάνουσιν ὀρισμένην κλίσιν, ἐκ τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ἢ διεύθυνσις τοῦ πνέοντος ἀνέμου. Ἀνδρόνικος τις ὠκοδόμησεν ἐν Ἀθήναις ὀκτάγωνον πύργον, οὗ τινος τὰ ὀκτὼ πρόσωπα ἦσαν ἐστραμμένα πρὸς τὰ ὀκτὼ τοῦ ὀρίζον-

τος σημεῖα, ὅθεν πνέουσιν οἱ ὀκτὼ ἄνεμοι· Βορρᾶς, Κακίας, Ἀπηνιώτης, Εὐρος, Νότος, Λίψ, Ζέφυρος, Σκίρων, ἔθηκε δὲ ἐπὶ τοῦ πύργου ὀρειχάλκινον τρίγωνον ἐλευθέρως περιστρεφόμενον. Ὁ τρίγωνον περιστρεφόμενος ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐδείκνυε τὰ μέρη, ὅθεν ἔπνεον, διὰ ῥάβδου, ἣν ἐκράτει εἰς τὰς χεῖρας. Τὸ ὄργανον τοῦτο δεικνύει ἀκριβῶς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀνέμων, ἀλλ' εἰς μόνους ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἡ ὕρατις φθάνει εἰς τὸ ἀκρότατον τῆς οἰκοδομῆς, ὅπου εἶναι τεθειμένον.

Διαιρέσεις τῶν ἀνέμων. — Πρὸς εὐκολωτέραν κατάληψιν τῆς διαιρέσεως τῶν ἀνέμων λαμβάνομεν κύκλον παριστῶντα τὸν ὀρίζοντα καὶ διαιροῦμεν τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη διὰ δύο διαμέτρων καθέτων ἀλλήλαις· ἐκ τῆς τοιαύτης διαιρέσεως προκύπτουσι τὰ τέσσαρα τοῦ ὀρίζοντος σημεῖα, ἐξ ὧν πνέουσιν οἱ τέσσαρες πρωτεύοντες ἄνεμοι· ὁ Βόρειος, (Tramontana ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν καὶ Nord ὑπὸ τῶν Γάλλων καλούμενος). Ὁ Ἀνατολικὸς (Ἀπηνιώτης παρὰ τοῖς ἀρχαίοις levant παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς καὶ est παρὰ τοῖς Γάλλοις) ὁ Δυτικὸς (Ζέφυρος παρ' ἡμῖν, ponente παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς καὶ Vent d'ouest παρὰ τοῖς Γάλλοις). Ὁ Νότος (mezzogiorno ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν καὶ sud ὑπὸ τῶν Γάλλων) καλούμενος. Τὰ εἰρημένα τέσσαρα σημεῖα σημειοῦνται διὰ τῶν κεφαλαίων ἀρχικῶν γραμμάτων Β, Α, Ν, Δ, τῶν ὀνομάτων τῶν τεσσάρων ἀνέμων.

Διαιροῦμεν ἕκαστον τῶν τεσσάρων τούτων ἴσων τόξων, εἰς ἃ διηρέθη ὁ ὀρίζων, εἰς δύο ἴσα μέρη καὶ οὕτω προκύπτουσιν ἄλλα τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος, ἐξ ὧν πνέουσι τέσσαρες ἄνεμοι, καλούμενοι δευτερεύοντες. Ὁ μεταξὺ Ζεφύρου καὶ Βορρᾶ ὀνομάζεται Λιβυκός, Σκίρων ἢ Ἀργέστης (maestro παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς καὶ Nord-ouest παρὰ Γάλλοις). ὁ μεταξὺ Βορρᾶ καὶ Ἀπηνιώτου καλεῖται Κακίας, (Grego παρ' Ἰταλοῖς καὶ Nord-est). ὁ μεταξὺ Νότου καὶ Ἀπηνιώτου ὀνομάζεται Εὐρος (Siroco παρ' Ἰταλοῖς καὶ Sud-est παρὰ Γάλλοις)· τέλος ὁ μεταξὺ Νότου καὶ Ζεφύρου καλεῖται Λίψ (Garbino παρ' Ἰταλοῖς καὶ Sud-ouest παρὰ Γάλλοις). Τὰ νέα ταῦτα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος λαμβάνουσι τὰ

ὀνόματα τῶν σημείων μεταξύ τῶν ὁποίων εὐρίσκονται π.χ. τὸ μεταξύ N καὶ A. ὀνομάζεται Νοτιοανατολικόν, γραφόμενον διὰ συντομίαν NA, τὸ μεταξύ N καὶ Δ νοτιοδυτικόν (ND), τὸ μεταξύ B καὶ Δ, βορειοδυτικόν (BD), καὶ τὸ μεταξύ B καὶ A, βορειοανατολικόν (BA). Ἐὰν δὲ πάλιν τὰ μεταξύ τῶν τεσσάρων πρώτων σημείων καὶ τεσσάρων δευτέρων τόξα διαιρεθῶσιν εἰς ἴσα μέρη, προκύπτουσιν ἕτεροι ὀκτώ ἄνεμοι οἱ ὅποιοι καλοῦνται τέταρτα τῶν ἀνέμων καὶ λαμβάνουσι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνέμων μεταξύ τῶν ὁποίων πνέουσι. Τέλος διαιροῦμεν ἕκαστον τῶν δεκαεξέ τούτων μερῶν εἰς δύο ἴσα μέρη καὶ προκύπτουσιν ἄλλοι δεκαεξέ ἄνεμοι, καλούμενοι ὄγδοα τῶν ἀνέμων καὶ λαμβάνοντες τὰ ὀνόματα τῶν ἀνέμων μεταξύ τῶν ὁποίων πνέουσι. Καὶ οὕτω ἔχομεν 32 ἀνέμους.

Ἡ εἰς τριάκοντα δύο ἴσα μέρη διαίρεσις τοῦ ὀρίζοντος χρησιμεύει εἰς τοὺς ναυτικούς, οἵτινες διὰ τῆς ναυτικῆς πυξίδος ἐφ' ἧς σημειοῦνται οἱ 32 ἄνεμοι διευθύνουσι τὰ πλοῖα τῶν καὶ φθάνουσιν ἐπιτυχῶς ὅπου ἂν θέλωσι. Διότι ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δίσκου τῆς πυξίδος, ἐφ' οὗ εἰσὶ σημειωμένοι οἱ 32 ἄνεμοι εἶναι προσηρμοσμένη ἡ μαγνητικὴ βελόνη, ἥτις ἔχει τὴν ιδιότητά κινουμένη ἐλευθέρως, νὰ λαμβάνῃ τοιαύτην θέσιν, ὥστε τὸ μὲν τῶν ἄκρων αὐτῆς νὰ διευθύνεται πρὸς βορρᾶν, τὸ δ' ἕτερον πρὸς τὸ νότιον σημεῖον τοῦ ὀρίζοντος. Ἡ μαγνητικὴ βελόνη ἀποκλίνει συνήθως πρὸς ἀνατολὰς ἢ πρὸς δυσμὰς καὶ τὴν ἀποκλίσειν ταύτην, γνωστὴν οὖσαν, λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν οἱ ναυτικοὶ καὶ προσδιορίζουσιν ἀκριβῶς τὰ σημεία τοῦ ὀρίζοντος καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν πνέοντας ἀνέμους.

(ἔπεται συνέχεια)

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΚΙΧΛΑ

ἢ τὸ φιλοσκοῦμιον πτηνόν.

Τὸ πτηνὸν τοῦτο εἶναι ὁ θαυμαστότερος ἄοιδός ἐκ τῶν κατοίκων τῶν Ἀμερικανικῶν δασῶν. Εἶναι ἐπίσης λαμπρὸς μουσοργὸς ὡς

καὶ ἡ ἀηδὼν τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ περιπλέον κατέχει τὸ παράδοξον προτέρημα τοῦ παραποιεῖν τὸ ἄσμα τῶν ἄλλων πτηνῶν. ἤθελέ τις εἶπει ὅτι ἐμπαίζει τὴν φωνὴν αὐτῶν, ἐκ τούτου δὲ προήλθε καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ (mouqueur). Ἡ Ἀμερικανικὴ κίχλα ἄδει μετὰ τέχνης, ἐπιτυχέστατα συνηθίζει νὰ προανακρούῃ ἱπταμένη διὰ τεταμμένων πτερόγων, εἶτα ἐπαναπίπτει ταπεινοῦσα τὴν κεφαλὴν, εἰς τὸ μέρος, ὅθεν ἀπέπτῃ. Ἐπαναλαμβάνει ἀλληλοδιαδόχως τὴν κίνησιν ταύτην, διαυγεῖς ἐκπέμπουσα τόνους, τοῦτο δὲ ἔδωκε λαβὴν παρατηρηταῖς τισὶ νὰ εἴπωσιν ὅτι ὄρχεται ἄδουσα. Ἐνίοτε ἐλαφροῦς ἐκπέμπουσα φθόγγους ἴσταται ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ χαριέντως συστρεφομένη πληθὺν διασταυρουμένων κύκλων περιγράφουσα. Ὅτε μὲν τοὺς λαμπροὺς αὐτῆς ῥυθμοὺς δι' ἰσχυρᾶς τῶν πτερόγων συγκρούσεως συνοδεύει, ὅτε δὲ ἐκβάλλει γοργοὺς τόνους εἰς ἀπειροπληθῆ παραδιδόμενη σκιρτήματα.

Τὸ πτέρωμα τῆς Ἀμερικανικῆς ταύτης ἀηδῶνος οὐδόλως ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ ἄσμα αὐτῆς. Τὰ χρώματα εἰσὶν ἀσταθῆ ἀνευ διαυγείας καὶ ποικιλίας. Τὸ κάτωθεν τοῦ σώματος εἶναι λευκόν, αἱ δὲ πτέρυγες καὶ ἡ οὐρά εἰσὶ βαθέως μέλανος χρώματος. ἡ κίχλα φέρει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λευκὸν στέμμα, ἐξικνούμενον μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν, ὡς ἴνα καλύψῃ τὰς ὀφρὺς ἀθλίαν καθιστώσας τὴν μορφήν αὐτῆς.

Τὸ πτηνὸν τοῦτο ἐν ἀφθονίᾳ ἀπαντᾶται ἐν Καρολίνῃ, Ἰαμαίκα καὶ νῆα Ἰσπανία.

Τὰ κεράσια καὶ οἱ κόκκοι τῆς κρανίας εἰσὶν ἢ προσφιλῆς αὐτῇ τροφή. Ἐνίοτε τρώγει καὶ ἔντομα. Ὁ παράδοξος οὗτος κάτοικος τῶν δασῶν μεγάλως εἶναι ζηλότυπος τῆς ἐλευθερίας του, ἡ φυλάκισις ἐν τῷ κλωβῷ φρονεῖ αὐτόν. Σπανιώτατα δύναται τις νὰ διατηρήσῃ αὐτόν ἐν τῷ κλωβῷ.

ΑΠΕΛΛΗΣ.

Η

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΩΜΩΔΙΑ

ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΥΠΟ

ΔΑΝΙΗΛ ΖΟΧΝΣΩΝ

ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ

Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀφιερῶται τῷ πολιτευτῇ, οὗτινος ἡ πολιτικὴ ἄγαν συνετέλεσε πρὸς ὄφελον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Δημοκρατίας.

Τῷ

ΠΡΙΓΚΗΠΙ ΚΑΓΓΕΛΑΡΙῶ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.

Ὁ συγγραφεὺς πέμπει ἰδίως τὴν ἐνδειξὴν τῶν συμπαθειῶν του τῇ Γερμανικῇ Δημοκρατίᾳ καὶ διακαῶς ἐπιθυμεῖ ὅπως αὕτη ἀποκτήσῃ σύνεσιν καὶ τὸ πρακτικὸν πνεῦμα, τὰ δύο πράγματα τ' ἀχώριστα τοῦ θριάμβου αὐτῆς, ὅστις μόνος δύναται ν' ἀποδώσῃ τὴν εἰρήνην καὶ εὐδαιμονίαν τῇ Εὐρώπῃ.

Δένβερ-Σίτυ, 1 Ἰανουαρίου 1880.

ΔΑΝΙΗΛ ΖΟΧΝΣΩΝ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πρόσωπα προλόγου.

ΠΟΛΙΧΙΝΕΛΛΗΣ⁽¹⁾ Ἀμερικανὸς
ΔΑΝΙΗΛ ΖΟΧΝΣΩΝ. συγγραφεὺς τῆς κωμωδίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΟΥΡΑΝΔΟΣ. Γάλλος ἐν Ἀμερικῇ διαβίων.

Ἡ σκηνὴ περιστᾷ δημοσίαν πλατεῖαν ἐν Δένβερ-Σίτυ (Κολοράδο) ἐν τῷ βῆθει δένδρῳ καὶ θεάτρῳ νευροσπάστων. Μέγα πλήθος περὶ τὸ θέατρον.

Ὁ Ἀμερικανὸς Πολιχινέλλης.

(1) Καραγιώζης.

ἐπὶ τοῦ θεάτρον τῶν νευροσπάστων. Ἀναμφιβόλως, τὰ πράγματα βαδίζουσι κακῶς ἐνταῦθα διὰ τὸν δυστυχῆ Πολιχινέλλην, καὶ ἐὰν ἡ κατάστασις αὕτη παραταθῆ, θὰ ὑπάγω νὰ παραπονεθῶ εἰς τὸν ἀνώτατον Πρόεδρον, ὅστις κατέχει τὸ ἀνιερὸν ἀξίωμα τοῦ ἄρχεν ἐπὶ παντός τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, λευκῶν καὶ μαύρων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἀνθρώπων καὶ ζώων διὰ τὸν ἄνομον πρὸς ἐμὲ συναγωνισμόν τῶν ἐν Εὐρώπῃ συναδέλφων μου. Ναί, ἀλλθῶς Πούνς, Χάνς Βούρστ, Ἀρλεκίνα, Πετρόβσκα σεῖς πάντες οἱ ἐκείθεν τοῦ Ἀτλαντικοῦ διακωμωδοῦντες, πλανᾶσθε! Πρὸ τούτων ἐτῶν θραύετε βροχίονας, κνήμας καὶ κεφαλὰς μὲ ὀστᾶ καὶ σάρκα, χωρὶς κἂν σεῖς νὰ βλαφθῆτέ πως. Ἐν ᾧ ὁ τάλας Ἀμερικανὸς Πολιχινέλλης ὡς θραύσας κεφαλὰς τινὰς καὶ κνήμας ἐκ ξύλου καὶ χάρτου ὑπὸ τὴν νόμιμον ἐπίρροιαν ποτηρίου whiskey ἀνηλεῶς καταδιώκεται. Ὁ θεὸς δὲν εἶναι δίκαιος ὁ χι, καὶ διὰ τοῦτο θὰ ζητήσω παρὰ τοῦ ἐντίμου Προέδρου διαβατήριον διὰ τὴν Εὐρώπην, ἔνθα πάντες οἱ ὄμοιοί μου κἀθηνται ἐπὶ θρόνου, φέρουσι χρυσὰ στέμματα καὶ ὑπερμεγέθη πτίλα, ἀκολουθοῦνται ὑπ' ἐξαστραπτόντων ἐκ χρυσοῦ σωματοφυλάκων καλοῦνται ὑψηλαὶ καὶ γαληνόταται μεγαλειότητες, ὑψηλότητες ἢ ἐξοχότητες, καὶ ἀπολαμβάνουσι τέλος πάσης τιμῆς καὶ σεβασμοῦ ἀποδιδόμενου εἰς τοὺς γινώσκοντας κατ' ἀξίαν νὰ κτακερματίζουσι τοὺς ὁμοίους των.

Ἐξίσχετι. Γέλωτες καὶ ἐπευφημίαι ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δύο θεαταὶ ἀπομακρύνονται τοῦ περιβάλλοντος τὸ τῶν νευροσπάστων θεάτρον πλήθους καὶ ἔρχονται εἰς ἀρ' ἑνὸς καὶ εἰς ἀρ' ἑτέρου ἐπὶ τοῦ παρασκηνίου.

Ζόχσων Μήπως ἀπατώμαι; Σὺ εἶσαι Ἰωάννη Δουράνδε!

Δουράνδος Ἐγὼ αὐτὸς ἐντιμε φίλε.

Ζόχ. Καὶ ἔρχεσαι ἐξ Εὐρώπης ἔνθα ἀναμφιβόλως ἡδυνήθης νὰ κρίνης περὶ τῶν παραπόνων τοῦ καραγιώζη μας. — Ἄκουσον. ἐνίοτε θεωρῶν τὸ τῶν πλαγγῶνων τοῦτο θέατρον ἐσκεπτόμην περὶ τῆς ὀλιβεράς κωμωδίας ἢν ἡ Εὐρώπη παίζει εἰς τὸν κόσμον.

Ἡ ἰδέα αὕτη τοσοῦτον καλῶς ἐκυφορήθη ἐν τῇ κεφαλῇ μου, ὥστε ὄραϊαν τινὰ ἡμέραν

ἐξήλθεν, ὡς ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς, μέγα δράμα πεποικιμένον δι' ἱστοριῶν καὶ φαντασιῶν, τὸ ὅποιον — κατὰ μέρος ἢ μετριοφροσύνη — ὄζει καλαισθησίας, ὑγειῶν ἰδεῶν πλειόνων ἢ ὅσας ἀπαντῶμεν ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν σχολαστικῶν ἢ διπλωματῶν, ὥστε ἔσχον τὴν τόλμην νὰ τὸ δώσω εἰς τὸ θέατρον τῆς Δένβερ Σίτυ· τέλος πρᾶγμα παράδοξον μεθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτοῦ, τὴν ἔλλειψιν δραματικῶν καὶ διδακτικῶν κανόνων καὶ τὴν ὑπαρξιν πικρῶν ἀληθειῶν ὁ θεατρῶνης ἀπεφάσισε νὰ τὸ παραστήσῃ. Ὅθεν καὶ τοι ἐμόχθησα ὅπως σπουδάσω τὰ συμβεβηκότα ὑπάρχουσι κενά τινα δι' ἃ ἡ συνεργασία σου ἠδύνατο νὰ μοι εἶναι ἐπωφελής. Σὺ ἔρχεσαι ἐξ Εὐρώπης· εἶδες ἐκ τοῦ πλησίον ὅτι ἐγὼ μακρόθεν κρίνω. Ἔσο ἢ πρόνοιά μου Ἰωάννη Δουράνδε, ἐὰν δέχῃσαι νὰ καταστήσῃς ὁ ὑποβολεὺς μου. Δύναμαι νὰ ἐλπίζω ἐπὶ τῇ συνδρομῇ σου;

Δουρ. Ναί! ἀλλ' ἀνεκάλεσας ἐν τῇ Γαλλικῇ ψυχῇ μου θλιβεροτάτας ἀναμνήσεις.

Ζοχ. Ὁ ἄλβης τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀκούσης ὠχρίωσαν τὴν δόξαν τῶν λόγῳ μεγάλων αὐτῶν ἀνδρῶν, οἵτινες εἰσὶν ἀπλῶς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ ὅτι ὁ δῆμιος εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης. Τὰ μεγάλα συμβεβηκότα μόνον μακρόθεν κρίνονται καλῶς. Δὲν χωρίζει μεγάλη ἀπόστασις τὸ ὄρος Ἀρβάρδ (1) ἀπὸ τῆς Εὐρώπης, καὶ Ἀμερικανικὸν ἐγκέφαλον ἀπὸ Εὐρωπαϊκὸν ὅπως καλῶς ἐκτιμήσῃ τοὺς Γερμανικοὺς πολέμους.

Δουρ. Εἰπέ μοι τοῦλάχιστον λέξεις τινὰς περὶ τοῦ σχεδίου σου.

Ζοχ. Ἰδοῦ, πράξις πρώτη. Βετράνδος καὶ Ῥάτων.

Δουρ. Βετράνδος καὶ Ῥάτων!

Ζοχ. Ναί! ἐλησμόνησας τὸν μῦθον τῆς γαλῆς καὶ τοῦ πηθίου;

Δουρ. Ἐννοῶ εἶναι ἡ Πρωσία καὶ Αὐστρία ἐν Δανίᾳ — προὔχωρει.

Ζοχ. Πράξις δευτέρα — ὁ Βετράνδος τρώγει τὸν Ῥάτονα.

(1) Τὸ ὑψηλότατον ὄρος ἐν Κολοράδῳ.

Δουρ. Δικαιοτάτα — τοῦ ἔπρεπε τοῦ Ῥάτονος.

Ζοχ. Πράξις τρίτη ὁ Βετράνδος ἐνεδρεύει δεύτερον Ῥάτονα ὅστις ὄφειλε νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ φάγῃ τὸν πρῶτον — καὶ τὸν τρώγει εἰς τὴν ἐπομένῃν πράξιν.

Δουρ. Ἀναμένων νὰ φάγῃ καὶ τοὺς ἄλλους, διότι Ῥάτων εἶναι τὸ κοινότερον ὄνομα μεταξὺ τῶν διπλωματῶν. Δυστυχῆς Γαλλία! Πολὺ ἀκριβᾶ ἐπλήρωσας τὴν τύφλωσιν καὶ κενοδοξίαν σου. Ὡ! οἶα θλιβερά λύσις!

Ζοχ. Α! Δὲν εἶναι αὐτὸ λύσις· ὑπάρχουσι πέντε πράξεις ὡς εἰς πᾶσαν τελείαν τραγωδίαν, ἀλλὰ πρέπει ν' ἀφίσωμεν καὶ τι εἰς τὴν περιέργειάν σου καὶ τὴν τοῦ λαοῦ ὅστις μᾶς ἀκούει.

Δουρ. Ἐχεις δίκαιον· εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σου.

Ζοχ. Τώρα κυρίαί καὶ κύριοι· ἐπικαλοῦμαι τὴν εὐμενῆ ἀκρόασίν σας, καὶ ἐμπρός... μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΛΟΓΟΥ.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον.)

ΦΥΣΙΚΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ἢ φαινόμενα τοῦ καθημερινοῦ βίου

ὑπο

ΛΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

(καθηγητοῦ)

Ὅταν ταξιδεύοντες δι' ἀμάξης φθάσωμεν εἰς μέρος πολὺ κατωφερὲς τότε ὅπως προλάβωμεν ἐπικίνδυνον ἀνατροπὴν τῆς ἀμάξης προερχομένην ἐκ τῆς πολλῆς ταχύτητος, δένομεν δι' ἀλύσσεως ἓνα τῶν προχῶν, ὅστις μὴ περιστροφόμενος προστρέβεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὕτως ἐπιβραδύνει τὴν ταχύτητα τῆς ἀμάξης.

**

*

Ὅταν ἐκ τῆς θαλάσσης εἰσερχόμεθα εἰς ποταμὸν διὰ πλοίου, πρέπει νὰ ἐλαττωῦμεν τὸ φορτίον πρὶν εἰσελθῶμεν, διότι τὸ ποτά-

μιον ὕδωρ εἶναι ἐλαφρότερον τοῦ θαλασσίου, καὶ ἐπομένως ὑπάρχει κίνδυνος νὰ καταβυθισθῇ τὸ πλοῖον ἐὰν ἔχη πολὺ φορτίον.

**

*

Συνήθως ὅπως ψύχῃσι τὰ ἐκ τῶν πολλῶν βολῶν θερμανθέντα τηλεβόλα εἰσάγουσι βεβρεγμένον πανίον προσηρητημένον εἰς τὸ ἄκρον ῥάβδου. Ἐὰν τὸ πανίον κλείσῃ τὸ ἔμβαδὸν τοῦ τηλεβόλου, ὁ εἰς τὸ βάθος αὐτοῦ σχηματιζόμενος ἀτμὸς μὴ δυνάμενος νὰ ἐκταθῇ, ἀπωθεῖ βιαίως τὸ πανίον, καὶ πολλάκις ἀποκόπτει τὸν θραχίονα τοῦ κανονιοκαθαριστοῦ. Πρὸς ἀποφυγὴν τούτου δέον νὰ μεταχειρίζωνται ἀντὶ τῆς ῥάβδου, ξύλον φέρον ὅπασ ἐξ ἑνὸς ἄκρου μέχρις ἑτέρου, ὅπως ἐξέρχεται ὁ ἀτμὸς.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ ἔδρα ἐν ἣ καθήμενος ὁ Σαίξπηρ ἔγραφε τὰ πλείστα τῶν δραμάτων τοῦ ἐπωλήθη ἀντὶ 225 δολαρίων.

Ἡ ὑπὸ τῆς πόλεως Lubeke δοθεῖσα τῷ ἐλευθερωτῇ τῆς Σουηδίας Γουστάφῳ Βάξᾳ, ἐλεφαντίνη ἔδρα, ἠγοράσθη τὸ 1825 ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηδίας ἀντὶ 58000 φιορινίων.

Τὸ ἔνδυμα ὅπερ Κάρολος ὁ XII τῆς Σουηδίας, ἔφερε κατὰ τὴν πρὸς τοὺς Ῥώσους ἐν Πουλτάβα μάχην, διατηρηθὲν ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου Ῥοζέν, ἐπωλήθη ἐν Ἐδιμβούργῳ ἀντὶ 22,000.

Ἐν Ῥωσίᾳ ὑπάρχουσι τανῦν 374 ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ· ἐκ τούτων 125 δημοσιεύονται ἐν Πετροπόλει, ἐν δὲ τῇ Μόσχᾳ μόλις 27 ὑπάρχουσι.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν τοῖς Ἀνδαλουσιανοῖς χωρίοις ὁσάκις νέος τις ἐράται νεάνιδος μεταβαίνει εἰς τὴν

οἰκίαν αὐτῆς φέρων μικρὰν ῥάβδον (πόρραν) καλουμένην. Ἀγγέλλει τὴν ἀφιξίν του κρούων ἰσχυρῶς, καὶ ταῦτοχρόνως τίθησι παρὰ τῇ θύρᾳ τὴν ῥάβδον, μικρὸν δὲ μακρυνόμενος κρτυγάζει «porradendo vi porra fuerra», (μέσα ἢ μαγγοῦρα ἢ ἐξω;) καὶ εἰ μὲν ὁ ἔρως αὐτοῦ εἶναι ἀρεστός τῇ νεάνιδι, αὕτη προσερχομένη λαμβάνει τὴν βακτηρίαν καὶ εἰσάγει εἰς τὸν οἶκον, εἰδ' ἄλλως περιφρονητικῶς αὐτὴν ἀπορρίπτει εἰς τὴν ὁδόν. Ὁ νεανίας τότε ψευθεισῶν τῶν ἐλπίδων του πέρρει τὰ βρεγμένα του καὶ ἀπέρχεται.

Ὁ Δάροθεν παραδεχόμενος ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκ πιθήκων κατάγεται, ἠναγκάσθη νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη γλώσσα εἶναι τελειοποίησις τῆς τῶν ζώων! Ἀλλ' ἡ ἀνάλυσις τῶν στοιχειῶν βάσεων πασῶν τῶν γλωσσῶν ἐπιτρέπει ἡμῖν ν' ἀφιχθῶμεν εἰς ἀρχικά στοιχεῖα τρόπον τινὰ τ' αὐτὰ ἐν ταῖς διαφορωτάταις γλώσσαις ὑπάρχοντα. Αἱ ρίζαι αὗται, ἅς μετὰ τσοαύτας διαδοχικὰς μεταβολὰς διακρίναμεν, ἔχουσι γενικὴν ἔννοιαν, ἀφηρημένην ἀξίαν ἢν οὐδαμοῦ ἐν ταῖς αὐτομάτοις φωνητικαῖς τῶν ζώων ἐκφράσειν εὐρίσκει τις, αἵτινες ὁμοιάουσι πρὸς ἀπλᾶ ἐπιφωνήματα. Ἐν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ γλώσσῃ ἔνεστι κεχωρισμένον στοιχεῖον, μηδὲλας εὐρισκόμενον ἐν ταῖς φωναῖς τῶν ζώων. Ἐὰν ὁ ὄνος μου, μιμούμενος τὸν τοῦ Βαλαάμ, ἔλεγε φιλόσοφος τις, ὠμίλει καὶ μοι ἔλεγεν, εἰμὶ ὄνος, ψεύδεται θ' ἀπεκρινόμεν αὐτῷ, διότι εὐθύς ἅμα ὠμίλει ἔναρθον γλώσσαν ἤθελεν εἶσθαι ἄνθρωπος.

ΕΠΙΔΟΡΠΙΑ

Φιλάργγυρός τις προσκαλεῖται εἰς τὸ δικαστήριον, διότι εἶχε κτυπηθῆ παρὰ τινος ἀγνώστου.

— Ποῖον ἦτο τὸ πρῶτον κίνημά σου ὅταν ἠσθάνθης ὅτι σὲ κτυποῦν; ἐρωτᾷ ὁ δικαστής.

— Νὰ σφίξω τὸ βαλαντιόν μου εἰς τὴν καρδίαν μου.

Κυρίως τις επισκέπτεται τὸν κ. Τ. εὐρίσκει αὐτὸν εἰς τὴν *τουαλέτα του*, ὁ κ. Τ. ἀντιπαντός χαιρετισμοῦ λέγει.

— Ἰδὲ ἀδελφεῖ!, τὰ μαλλιά μου εἶναι κατὰμαυρά καὶ τὰ γένεια μου ἀσπρισάν . . . πῶς τὸ ἐξήγεις αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;

— Εἰζεύρω κ' ἐγώ . . . φαίνεται ὅτι οἱ μαστιγῆρες σου ἐργάζονται περισσότερον τῆς κεφαλῆς σου.

Ἐν γυμνασίῳ μαθητῆς μόλις τὸ ἄκρον τῆς ῥίνος αὐτοῦ διακρίνων, ἐξετάζεται γεωγραφίαν, αἰφνης λησμονεῖ πόλιν τινὰ καὶ ζητεῖ νὰ τὴν εὕρῃ εἰς τὸν χάρτην.

— Ὁ δυστυχῆς εἶναι μύωψ λέγει τις.

Οὗτος ὑποθέσας ὅτι ἡ ζητούμενη πόλις ἐκαλεῖτο οὕτω, προσθέτει θριαμβευτικῶς.

— Μύωψ μεγάλη πόλις ἔχουσα 80 χιλ. κατοίκους.

ΑΝΘΡΩΠΝ ΠΕΤΑΛΑ

Ἡ ἱστορία τῶν Βασιλέων εἶναι τὸ μαρτυρολόγιον τῶν λαῶν.

Γρέγοαρ

Ὁ λαός οὐδέποτε γινώσκει ν' ἀναλαμβάνῃ μετὰ μέτρου τὴν ἐξάττησιν τῶν δικαιωμάτων του.

Θιέρς

Τρεῖς μόνον γινώσκω τρόπους πολ.τικῆ βίου· τὸ εἶναι τινὰ κλέπτῃν, ἐπαίτην ἢ δωρολήπτῃν

Μιραβώ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ἰπὸ τοῦ εὐπαιδευτοῦ καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς κ. Κ. ΒΑΡΒΑΤΗ ἐγένετο δευτέρα ἐπὶ τὸ τελειότερον ἐκδοσίς τοῦ τοσοῦτον ὠφελίμου τοῖς σπουδάζουσι τὴν Γαλλικὴν ἀποδειχθέντος α' **Ἐγχειριδίου τῶν Γαλλικῶν ἀνωμάλων ῥημάτων.**

Ὁ αὐτὸς καθηγητῆς ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν μεταφράσεως τῶν **«Πρακτικῶν μαθημάτων μελισσοκομίας ἐν τῷ Παρισίανῳ κήπῳ τοῦ Λουξεμβούργου»** ἔργου τοῦ ἐμβριθοῦς κ. Ρ. Η. Hamet· περὶ τούτου ὀμιλήσομεν προσεχῶς ἐν ἐκτάσει.

Ὁ κ. Βαρβάτης, ὡς ἐπληροφορήθημεν, ἀσχαλεῖται νῦν περὶ τὴν συγγραφὴν **«Πραγματείας τῶν Γαλλικῶν συνωνύμων»**, βιβλίον ὅπερ ἐπαισητοτάτην τῶν παρ' ἡμῖν ἐλλείψεων θέλει πληρῶσει.

Α.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὴν ἐκ τοῦ **«ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ»** ἀποχώρησιν τοῦ ἐτέρου τῶν συντακτῶν κ. ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, κληθέντος ὅπως μετὰ τῶν λοιπῶν τέκνων τῆς πατρίδος διεκδικήσῃ τὰ καταπατούμενα δικαιώματα αὐτῆς.

Φυλλάδια τοῦ **«ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ»** τετυπωμένα εἰς χάρτην κατωτέρας ποιότητος πωλοῦνται ἀντὶ λεπτῶν 15 ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν, τῷ χαρτοπωλείῳ κ. Ἄλ. Ἐκκουστῆ, καὶ τοῖς καπνοπωλείοις Ἄριστ. Φραγγοπούλου παρὰ τὸ ἀναβρυτήριον καὶ Ἄθ. Σταματοπούλου, ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀρ. 86 παραπλεύρως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Τὸ περιοδικὸν ἀγγέλλει πᾶν ἔργον οὐτινος ἀντίτυπον ἀποστέλλεται τῇ διευθύνσει.

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΩΝ

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ διευθύνσει ἰδ. Ἄγ. Κωνσταντίνου ἐριθ. 30. — Ἐν Πειραιεῖ παρὰ τῷ κ. Ἄθ. Κρητικῷ καθηγητῇ. — Ἐν Μεγάροις παρὰ τῷ κ. Δημ. Μαργέτῃ. — Ἐν Ναυπλίῳ παρὰ τῷ κ. Γ. Βρεντιάνῳ. — Ἐν Τριπόλει παρὰ τῷ κ. Δ. Ἀθανασιάδῃ καθηγητῇ τῆς ἱερατ. Σχολῆς. — Ἐν Καλάμεις παρὰ τῷ κ. Ἄριστ. Ἀγγελίᾳ τηλεγραφετῇ. — Ἐν Σπάρτῃ παρὰ τῷ κ. Θεοφ. Γρικοπούλῳ κτηματῆ. — Ἐν Λαμία παρὰ τῷ κ. Ἄριστ. Σκληθωνιώτῃ. — Ἐν Σύρῳ παρὰ τῷ κ. Α. Βιολάκῃ συμβολαιογράφῳ. — Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ κ. Ν. Σκληθωνιώτῃ ἐμπόρῳ, εἰς Σταυροδρόμιον. — Ἐν Βραίλῃ παρὰ τῷ κ. Ν. Ἀρκουδάρῃ. — Ἐν Ραιδεστῷ παρὰ τῷ κ. Γεωρ. Ἀρκουδάρῃ. — Ἐν Παρισίοις παρὰ τῷ κ. Elie Selivaniotti ἐμπόρῳ Boulevard bonne Nouvelle No. 31.

Ὁ ἐκδότης ΣΤΕΦ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Ο ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ»